

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.8.2006
KOM(2006) 472 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige
told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i
Folkerepublikken Kina og Vietnam**

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Dette forslag vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 (i det følgende benævnt "grundforordningen"), i proceduren vedrørende importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam.

- **Generel baggrund**

Forslaget er fremsat som led i gennemførelsen af grundforordningen og er resultatet af en undersøgelse, der er foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Der findes ingen gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Ikke relevant.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Interesserede parter, der er berørt af proceduren, har allerede haft mulighed for i overensstemmelse med grundforordningen at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen.

- **Ekspertbistand**

Der var ikke brug for ekstern bistand.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er udarbejdet som følge af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke en evaluering af de generelle virkninger, men et krav om, at foranstaltningerne ikke må stride mod "Fællesskabets interesser", betyder, at analysen af foranstaltningernes bredere konsekvenser udgør en integrerende del af analysen.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Kommissionen offentliggjorde den 7. juli 2005 en meddelelse ("indledningsmeddelelsen") i *Den Europæiske Unions Tidende*¹ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina ("Kina") og Vietnam.

Antidumpingproceduren blev indledt som følge af en klage indgivet den 30. maj 2005 af European Confederation of the Footwear industry (CEC), der indeholdt beviser for dumping og betydelige tab som følge heraf.

Kommissionen indførte den 6. april 2006 ved forordning (EF) nr. 553/2006 en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer af fodtøj med overdel i læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam.

Vedlagte forslag fra Kommissionen til Rådets forordning indeholder de endelige konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser.

Medlemsstaterne blev hørt ved møder i antidumpingkomitéerne den 19., 20. og 27. juli 2006. 9 af medlemsstaterne var positivt indstillede over for den foranstaltning, der blev foreslået iværksat, og 14 var imod.

Det foreslås, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, som bør offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 6. oktober 2006.

- **Retsgrundlag**

Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager.

Foranstaltningens form er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder,

¹ EUT C 166 af 7.7.2005, s. 14.

erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål, men i grundforordningen begrænses omfanget af de afgifter, der kan pålægges, til det, der er nødvendigt for at udligne de tab, der forårsages af den konstaterede dumping.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslåede instrumenter: forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grunde.

Ovennævnte grundforordning foreskriver ikke alternative muligheder.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ("grundforordningen")², senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005³, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Den 23. marts 2006 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 553/2006⁴ ("den midlertidige forordning") en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam ("de berørte lande" eller "eksportlandene"). Forordningen trådte i kraft den 7. april 2006.
- (2) Der erindres om, at dumpingundersøgelsen vedrørte perioden fra 1. april 2004 til 31. marts 2005 ("undersøgelsesperioden"), og at undersøgelsen af tendenser med relevans for vurderingen af skaden dækkede perioden fra 1. januar 2001 til undersøgelsesperiodens slutning ("den pågældende periode").

2. Efterfølgende procedure

- (3) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder fra de berørte lande blev alle parter underrettet om de kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for den midlertidige forordning. Parterne fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

² EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

³ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17.

⁴ EUT L 98 af 6.4.2006, s. 3.

- (4) Nogle af de interesserede parter fremsatte skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt. Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.
- (5) Kommissionens tjenestegrene underrettede endvidere parterne om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og undersøgelsens konklusioner er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed. Der blev desuden fremlagt yderligere oplysninger om en ændring af foranstaltningernes påtænkte form.
- (6) Forskellige interesserede parter gentog deres påstand om, at man ved ikke at offentliggøre klagernes navn ikke tog hensyn til deres ret til at kunne forsvare sig. Dette punkt var allerede tidligere behandlet (se betragtning 8 i den midlertidige forordning). Der blev taget endelig stilling til spørgsmålet, og følgende skal bemærkes: Klagernes produktionsmængder opdelt på lande blev forelagt de interesserede parter, der havde fremsat påstande vedrørende status. Deres ret til at kunne forsvare sig anses således for at være respekteret. Disse oplysninger blev efterfølgende stillet til rådighed for alle de interesserede parter.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (7) Der erindres om, at i henhold til betragtning 10 i den midlertidige forordning er varen, der er genstand for denne procedure, fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder med oprindelse i Kina og i Vietnam, undtagen:
- sportsfodtøj som defineret i underpositionsbestemmelse 1 til kapitel 64 i den kombinerede nomenklatur, dvs. i) fodtøj, som er fremstillet til sportsaktiviteter, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lign., og ii) skøjtestøvler, skistøvler, fodtøj til langrend, snowboardstøvler, bryde- og boksestøvler samt cykelsko
 - hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj (henhørende under KN-kode 6403 59 50, 6403 99 50 og ex 6405 10 00)
 - fodtøj med beskyttelseståkappe, dvs. fodtøj med en indbygget beskyttelseståkappe med en modstandsdygtighed over stød på mindst 100 joule⁵ (henhørende under KN-kode: ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403

⁵ Modstandsdygtigheden over for stød måles efter den europæiske standard EN345 eller EN346.

99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00).

- (8) På grundlag af indholdet i betragtning 12 til 27 i den midlertidige forordning konkluderede man desuden foreløbig, at visse former for højteknologiske sportssko, dvs. Special Technology Athletic Footwear ("STAF"), ikke er omfattet af denne definition.
- (9) Man besluttede desuden midlertidigt at behandle børnesko som en del af den pågældende vare, selv om denne beslutning gøres til genstand for yderligere undersøgelser og diskussioner i den endelige fase.
- (10) De interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til disse specifikke spørgsmål. I lyset af de bemærkninger, som ovenstående gav anledning til, samt yderligere anmodninger om undtagelser for andre specifikke typer af fodtøj gennemgås disse påstande nærmere i det følgende.

1.1. Special technology athletic footwear ("STAF")

- (11) Der erindres om, at STAF som defineret i betragtning 13 i den midlertidige forordning ikke er medtaget i definitionen af den pågældende vare.
- (12) Denne udelukkelse skyldes, at denne type fodtøj har anderledes grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika, sælges via andre salgskanaler, og at slutbrugen og forbrugernes opfattelse af varen er anderledes.
- (13) Fællesskabets fodtøjsindustri anfægtede, at STAF blev udelukket af produktdefinitionen, idet man hævdede, at STAF-fodtøj har de samme salgskanaler og opfattes på samme måde af forbrugerne som den undersøgte vare. Hvis STAF alligevel holdes uden for undersøgelsen af de forskellige varer, understregede man, at den minimale STAF-værdi på 9 EUR i den nuværende TARIC-definition bør hæves som følge af den nedskrivning af dollar i forhold til EUR, som er sket gennem årene.
- (14) Som svar på disse påstande skal det først og fremmest bemærkes, at Fællesskabets fodtøjsindustri ikke anfægtede, at STAF har andre grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika. For det andet vedrørende salgskanaler, anvendelse, forbrugeropfattelse og importtendenser har Fællesskabets fodtøjsindustri ikke fremført dokumenterede argumenter, der ændrer ved oplysningerne i betragtning 15 til 18 i den midlertidige forordning. Desuden blev kravet om en forhøjelse af grænseværdien på 9,00 EUR ikke underbygget med konkrete beviser.
- (15) Adskillige importører ønskede en sænkning af minimumsværdien på STAF fra 9,00 EUR til 7,50 EUR, især på grund af ændrede omstændigheder med hensyn til omkostningsbegrænsende produktionsprocesser.
- (16) Disse påstande er ligeledes blevet gennemgået omhyggeligt. Der erindres om, at grænsen på 9 EUR blev indført ved TARIC-nomenklaturen i 1994, hvor STAF blev indført inden for kontingentet af fodtøj med oprindelse i Kina, dvs. for 12 år siden. Desuden underbyggede importørerne deres ønske med beviser for, at nye produktionsteknologier har ført til såvel en betydelig omkostningsreduktion pr. STAF som følge af mindre spild af materialer og energi. Kombineret med en skærpet konkurrence som følge af et større udbud af STAF-produktion, endnu en faktor, der

fører til lavere priser, har dette haft konsekvenser for prisniveauet sammenlignet med situationen for 12 år siden, hvilket man ikke kan se bort fra. En begrænset nedsættelse af STAF-tærsklen med 1,5 EUR betragtes som rimelig og nødvendig for at afspejle disse ændringer.

- (17) Desuden hævdede forskellige eksportører, at definitionen af STAF bør udvides ved at medtage alt fodtøj med overdel af læder og såler af ethylenvinylacetat (EVA) og/eller direkte støbning.
- (18) Men som svar på disse påstande skal det understreges, at brugen af EVA-støbeteknikken som sådan ikke indebærer nogen klar sondring mellem slutproduktet og den pågældende vare. Det blev endvidere forklaret, at støbeteknikken, som anvendes til EVA-såler, også kan anvendes til fodtøj, der helt klart ikke er STAF. Der blev desuden ikke ført bevis for, at en sondring baseret på forskellige fysiske og tekniske karakteristika, forskellige salgskanaler, anvendelse og forbrugeropfattelse og forskellige importtendenser ikke vil være hensigtsmæssig. Endelig var de definitioner af EVA, som forskellige importører foreslog, helt tydeligt modstridende. Derfor blev forslaget til definition af STAF afvist.
- (19) Resultatet er, at det bekræftes, at STAF ikke skal være omfattet af definitionen af den pågældende vare, som er indeholdt i den midlertidige forordning. Desuden bør minimumsværdien af STAF sænkes fra 9,00 EUR til 7,50 EUR. Da der ikke er indkommet yderligere bemærkninger, bekræftes hermed oplysningerne i den midlertidige forordning om STAF som anført i betragtning 13 til 19 i den midlertidige forordning. STAF til over 7,5 EUR er derfor endeligt udelukket fra proceduren.

1.2. Børnefodtøj

- (20) Børnefodtøj, dvs. fodtøj med indersål med en længde på højst 24 cm og samlet højde af sål og hæl på højst 3 cm henhørende under KN-kode: ex 6403 20 00, ex 6403 30 00, 6403 51 11, 6403 51 91, 6403 59 31, 6403 59 91, 6403 91 11, 6403 91 91, 6403 99 31, 6403 99 91 og ex 6405 10 00 var ikke omfattet af den midlertidige antidumpingtold, fordi de foreløbige oplysninger ikke kunne begrunde sådanne foranstaltninger af hensyn til Fællesskabets interesser.
- (21) I betragtning 28 til 31 i den midlertidige forordning har man endnu ikke truffet endelig beslutning om, hvorvidt børnesko skal medtages i definitionen af den pågældende vare eller ej. Selv om nogle af argumenterne muligvis kunne betyde, at børnefodtøj ikke er en del af de pågældende varer, gav argumenterne ikke mulighed for at nå frem til en endelig konklusion på tidspunktet for undersøgelsen. Man besluttede derfor at behandle børnesko som en del af den pågældende vare, mens man fortsætter undersøgelse, og så tage spørgsmålet op i den endelige fase.
- (22) Efter fremlæggelse af de foreløbige undersøgelsesresultater hævdede nogle af de interesserede parter, at børnesko ikke bør medtages blandt de pågældende varer. Disse påstande var baseret på den antagelse, at navnlig mode, design, salgskanaler og kundeservice som omtalt i betragtning 30 og 31 i den midlertidige forordning klart adskiller børnesko fra andre typer af fodtøj, der falder inden for rammerne af den igangværende undersøgelse.

- (23) Men disse påstande blev imidlertid anset for at være utilstrækkelige til at udelukke børnefodtøj fra definitionen af den pågældende vare, fordi de ikke blev underbygget med tilstrækkelige beviser for, at det ved denne undersøgelse var muligt at trække en klar skillelinje mellem børnefodtøj og andre typer af fodtøj, som er genstand for undersøgelsen. Man fandt tværtimod, at de væsentlige fysiske og tekniske karakteristika ved børnefodtøj, som det har til fælles med den pågældende vare - en kombination af en overdel af læder og forskellige typer af såler til beskyttelse af fødderne - var langt vigtigere end eventuelle forskelle (dvs. især størrelse). Det viste sig endvidere, at modetendenser, design, salgskanaler og forbrugerservice ikke var grundlæggende anderledes end for andre undersøgte typer af fodtøj. Det forhold alene, at børnefodtøj udgør en særskilt produktgruppe under den pågældende vare, er ikke tilstrækkelig grund til, at denne type fodtøj skal holdes uden for definitionen. Man fandt rent faktisk, at der ikke var nogen klar skillelinje mellem børnefodtøj og den pågældende vare, men at der er tale om en ret høj grad af overlapning, navnlig at der er tale om en genstand, der bruges til at dække og beskytte menneskers fødder, og som navnlig bruges til gang.
- (24) I sin reaktion på oplysningerne i den midlertidige forordning hævdede Fællesskabets erhvervsgren, at børnefodtøj bør være en del af den pågældende vare. Der blev navnlig fremlagt oplysninger, der beviser, at der stadig foregår en betydelig produktion af børnefodtøj i Fællesskabet.
- (25) Oplysningerne fra Fællesskabets erhvervsgren bekræfter kun de endelige resultater. Derfor er den endelige konklusion, at børnefodtøj bør medtages i definitionen af den pågældende vare.

1.3. Andre anmodninger om udelukkelse

- (26) Adskillige interesserede parter hævdede, at visse andre typer fodtøj inden for disse KN-koder var for anderledes, navnlig med hensyn til anvendelse, til, at de kan tilhøre samme produktkategori. Disse påstande analyseres nedenfor.
- (i) Sko til "vandring", "klatring" og andre udendørsaktiviteter
- (27) Ifølge betydningen i den kombinerede nomenklatur anses "vandring", "klatring" og andre udendørsaktiviteter ("vandresko") ikke for sportsaktiviteter, og derfor falder disse uden for definitionen af STAF-fodtøj i henhold til betragtning 13 i den midlertidige forordning. Men visse parter anmodede om, at dette produkt udelukkes fra denne procedure, fordi (i) kravene til sådanne vandresko angiveligt er meget lig STAF-specifikationerne, (ii) vandresko kan angiveligt klart adskilles fra andre typer af fodtøj hvad angår salgskanaler og forbrugeropfattelse og (iii) betaling af en højere told på vandresko vil angiveligt have en ødelæggende virkning på dette specifikke marked.
- (28) Der blev ikke fremlagt yderligere oplysninger om de specifikke tekniske karakteristika ved vandresko, der kan begrunde en ændring af betragtning 34 i den midlertidige forordning, hvori det hedder, at selv om de forskellige typer fodtøj, f.eks. vandresko, ganske vist har forskellige specifikke karakteristika forbliver deres grundlæggende karakteristika imidlertid identiske. Man fandt desuden, at "vandresko" fremstilles i stor skala i Fællesskabet, og at det ikke er muligt at sondre klart mellem de importerede "vandresko" og sko fremstillet i Fællesskabet. Dette blev bekræftet ved beslutningen

om at medtage samme type fodtøj blandt de produkter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 2155/97⁶. Selv om vandresko undertiden kan have specifikke karakteristika, har de samme fysiske og tekniske karakteristika som andet fodtøj, der falder ind under definitionen. Hvad angår anvendelsen og forbrugernes opfattelse fandt man endvidere, at der er tale om en høj grad af overlapning med andre typer fodtøj, der er omfattet af produktdefinitionen. Derfor er holdningen, at "vandresko" fortsat bør være omfattet af undersøgelsen.

(ii) Fodtøj med mekanisk-terapeutisk anvendelse

- (29) En importør anmodede om, at visse typer fodtøj med mekanisk-terapeutisk anvendelse blev udelukket. Selv om produktet i øjeblikket hører under KN-kode 6403 99 93, 6403 99 96 og 6403 99 98, blev det fremført, at denne type fodtøj bør udelukkes fra denne procedure, fordi det angiveligt har andre fysiske og kemiske karakteristika, andre salgskanaler og en anden forbrugeropfattelse som et godkendt medicinsk produkt, der er godkendt til salg som medicinsk anordning til mekanisk-terapeutisk anvendelse.
- (30) Man fandt, at denne type fodtøj bør betragtes som værende en del af den pågældende vare. Selv om dette produkt har en særlig teknologi og en særlig anvendelse til medicinske formål, adskiller disse særlige træk sig ikke entydigt og strukturelt fra den pågældende vares. Dette understreges ved, at denne type fodtøj også købes af forbrugere, der køber den af bekvemmelighedsgrunde snarere end af specifikke medicinske årsager, hvilket også anerkendes i de oplysninger, som importøren har indsendt.
- (31) Af ovennævnte grunde bør kravet om udelukkelse af fodtøj med mekanisk-terapeutisk anvendelse afvises.

(iii) EVA strandsandaler

- (32) EVA strandsandaler (ESS) er sko, hvor overdelen kun udgøres af en rem af lædermateriale, der er fastgjort til begge sider af en tyk letvægtssål fremstillet af en kombination af EVA og andre materialer. Nogle interesserede parter hævdede, at et sådant produkt bør udelukkes fra den igangværende undersøgelse, eftersom de angiveligt har meget specifikke og distinktive grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika, der gør dem letgenkendelige som strandsandaler, hvilket betyder, at de har en anden slutanvendelse og forbrugeropfattelse end andre typer fodtøj, der er omfattet af produktdefinitionen. Det blev endvidere påstået, at den teknologi, der anvendes til ESS er flyttet helt ud af Europa.
- (33) I den henseende fandt man, at selv om ESS rent faktisk har nogle særlige karakteristika, er der tale om de samme grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika som andet fodtøj, der er omfattet af produktdefinitionen. Hvad angår anvendelsen og forbrugernes opfattelse fandt man endvidere, at der er tale om en høj grad af overlapning med andre typer fodtøj, der er omfattet af produktdefinitionen, f.eks. badesandaler og træsko. Desuden fandt man, at salgskanaler, markedsføring, mode osv. svarede til andre typer af fodtøj, der er omfattet af produktdefinitionen. Desuden fremlagde Fællesskabets erhvervsgren oplysninger, der viste, at der stadig

⁶ EFT L 289 af 1.11.1997, s. 1.

foregår en betydelig ESS-produktion inden for EF. Derfor fandt man, at kravet om udelukkelse måtte afvises.

(iv) Sko af svinelæder

- (34) En interesseret part hævdede, at fodtøj med overdel af svinelæder burde udelukkes fra undersøgelsen på grund af påståede kvalitets- og prisforskelle og en påstået manglende EF-produktion med denne type overdel.
- (35) Der kunne imidlertid ikke foretages nogen klar sondring mellem importeret fodtøj af svinelæder og Fællesskabets produktion, eftersom begge udviser samme grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika og brug. Desuden viste salgskanalerne sig at være mere eller mindre de samme, hvilket også afspejler det faktum, at forbrugerne ikke opfatter svinelædersko anderledes. Kravet blev derfor afvist.

(v) Fodtøj med patenteret teknologi

- (36) En interesseret part hævdede, at visse typer af fodtøj med patenteret teknologi bør udelukkes fra undersøgelsen, dvs. en teknologi bestående af en særlig stødabsorberende hæl, en dæmpende midtersål og en særlig teknologi, der øger fleksibiliteten af denne type fodtøj.
- (37) Men når man sammenligner denne type fodtøj med den pågældende vare, kan der ikke foretages nogen klar sondring ud fra de grundlæggende fysiske og tekniske karakteristika og anvendelser af denne type fodtøj og den pågældende vare. Selv om det anerkendes, at en patenteret teknologi kan bidrage til at øge komforten, ændrer den ikke i sig selv i væsentlig grad ved, at der er tale om fodtøj til almindelig brug. Desuden kan det forhold, at en bestemt teknologi er patenteret ikke som sådan begrunde, at produktet udelukkes fra definitionen. Selv om det erkendes, at dette produkt kan have særlige funktioner, er det fortsat i konkurrence med EF-produktionen af den undersøgte vare. Derfor blev dette krav afvist.

(vi) Ikke-STAF-sportsfodtøj

- (38) Visse interesserede parter hævdede, at alle typer af sportsfodtøj, altså ikke kun STAF- og sportsfodtøj i henhold til definitionen i underpositionsbestemmelsen til kapitel 64 i Den Kombinerede Nomenklatur, bør udelukkes fra proceduren. Disse påstande er baseret på de samme begrundelser, som blev fremført for udelukkelsen af STAF, og den påståede mangel på visse typer ikke-STAF-fodtøj på EF-markedet, hvis disse typer af fodtøj ikke udelukkes. Sidstnævnte påstand blev ikke underbygget med konkret dokumentation. Dermed blev der ikke fremlagt oplysninger, der nødvendiggør en ændring af konklusionen i betragtning 27 i den midlertidige forordning vedrørende de resterende typer af ikke-STAF-fodtøj. Kravet blev derfor afvist.

1.4. Konklusion

- (39) Derfor bekræftes de foreløbige konklusioner som ændret i B. 1.1. ovenfor endeligt. Med henblik på denne procedure og i overensstemmelse med Fællesskabets sædvanlige praksis konkluderes det således, at alle typer af den pågældende vare bør betragtes som værende én og samme vare.

2. Den samme vare

- (40) Eftersom der ikke indkom bemærkninger vedrørende den samme vare, bekræftes indholdet og de midlertidige konklusioner hermed.
- (41) På grundlag af ovenstående konkluderes det endeligt, at den pågældende vare og alle typer fodtøj med overdel af læder, som fremstilles og sælges i de berørte lande og i Brasilien, og det fodtøj, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen på EF-markedet, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 1, stk. 4, er de samme.

C. PRØVEUDTAGNING

1. Udtagning af stikprøver af eksporterende producenter i Kina og Vietnam

- (42) Nogle parter fremførte, at stikprøverne ikke var repræsentative som følge af udelukkelsen af STAF og børnesko.
- (43) Som nævnt i betragtning 61 i den midlertidige forordning påvirkede udelukkelsen af STAF-produkter ikke i nævneværdig grad stikprøvernes repræsentativitet. For børneskos vedkommende er argumentet irrelevant som følge af beslutningen om at medtage denne type fodtøj i undersøgelsen.
- (44) Der blev fremsat bemærkninger til stikprøveprocenterne som anført i de midlertidige foranstaltninger. Der blev taget hensyn til disse bemærkninger. Med hensyn til børnesko blev det konstateret, at de udvalgte virksomheder i stikprøverne udgjorde henholdsvis mere end 12 % og mere end 15 % af eksportmængderne til Fællesskabet fra de samarbejdsvillige kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter af den pågældende vare. Dermed er stikprøven helt klart repræsentativ. Der henvises også til argumenterne i betragtning 56 nedenfor.
- (45) Det blev ligeledes hævdet, at stikprøveudtagningen ikke var i overensstemmelse med WTO's antidumpingaftale (ADA), idet bestemte storeeksportører blev udvalgt på bekostning af virksomheder med mindre eller intet nuværende salg til EU, men et forholdsvis stort salg på hjemmemarkedet.
- (46) Som forklaret i betragtning 60 i den midlertidige forordning søgte man med den anvendte metodologi at sikre den størst mulige repræsentativitet for stikprøverne og at medtage nogle virksomheder med et repræsentativt salg på hjemmemarkedet i den største repræsentative eksportmængde, som det var muligt at undersøge inden for det givne tidsrum. Dette bør give mulighed for en beregning af den normale værdi på dette grundlag, hvis nogle af de eksporterende producenter i stikprøven skal opfylde kriterierne for markedsøkonomisk behandling. Stikprøverne blev ikke udvalgt i strid med WTO-reglerne eller med artikel 17 i grundforordningen, hvori det hedder, at stikprøven enten skal have statistisk gyldighed eller omfatte den største repræsentative produktions-, salgs- eller eksportmængde, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed. Derfor giver ovennævnte regler mulighed for at benytte omsætning, indenlandsk og/eller til eksport, som udvælgelseskriterium.
- (47) Der erindres desuden om, at myndighederne i de berørte lande som beskrevet i betragtning 57 og 58 i den midlertidige forordning gav deres fulde tilslutning til de valgte stikprøver.

- (48) Nogle interesserede parter hævdede desuden, at aftalen om stikprøvens sammensætning for Kinas vedkommende burde have været indgået med myndighederne i Hong Kong og Taiwan, eftersom de kinesiske producenter i vid udstrækning ejes af aktionærer i disse lande. Derfor var parterne i disse lande angiveligt berørt af proceduren.
- (49) Dette argument måtte afvises. Den sædvanlige praksis i Fællesskabet går ud på at søge at nå frem til en aftale med myndighederne i eksportlandet og/eller producentsammenslutninger ved antidumpingprocedurer, hvor der anvendes stikprøveteknikker i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2), i grundforordningen. Desuden var de statslige myndigheder i de berørte lande i tæt kontakt med landenes producentsammenslutninger. Eksportlandene i den igangværende procedure er Kina og Vietnam. Derfor søgte og opnåede man netop myndighedernes godkendelse af stikprøvernes sammensætning.
- (50) En vietnamesisk eksporterende producent gentog sine bemærkninger om, at eftersom man havde udfyldt antidumpingspørgeskemaet korrekt, skulle man have været omfattet af en individuel undersøgelse. Men det forhold, at en part uden for stikprøven indsender et svar på et antidumpingspørgeskema, fører ikke automatisk til en individuel undersøgelse. Som det forklares i betragtning 64 i den midlertidige forordning konkluderede Kommissionen i lyset af stikprøvens hidtil usete størrelse, at en individuel undersøgelse af flere eksporterende producenter ville have været uforholdsmæssigt besværlig og gjort det umuligt at afslutte undersøgelsen i tide.
- (51) Endelig hævdede parterne, at udvælgelsen af en repræsentativ omsætning på hjemmemarkedet i stikprøven er uhensigtsmæssig, eftersom ingen af eksportørerne er omfattet af markedsøkonomisk behandling. Dette argument blev imidlertid anset for irrelevant, eftersom beslutningen om markedsøkonomisk behandling træffes efter udvælgelsen af stikprøven.
- (52) Kravet blev derfor afvist og i mangel af yderligere kommentarer til dette spørgsmål konkluderes det, at stikprøverne var repræsentative.

2. Udtagning af stikprøver af EF-producenter

- (53) Forskellige interesserede parter hævdede, at der er tale om en overtrædelse af artikel 17 i grundforordningen, idet man påstod, at stikprøven af EF-producenter ikke er repræsentativ. Denne påstand er baseret på det forhold, at kun 10 virksomheder blev udtaget i stikprøven, og at disse virksomheder kun repræsenterer 10 % af klagerens samlede produktionsmængde og kun en mindre del af den samlede EF-produktion - dvs. mindre end 5 % - idet klagerne i denne sag repræsenterer lidt over 40 % af den samlede EF-produktion. Det hævdes desuden, at visse af de tendenser, der er iagttaget for EF-producenterne i stikprøven, ikke er de samme som dem, der kan iagttages for alle klagerne, og at stikprøven derfor ikke er repræsentativ.
- (54) En importørsammenslutning hævdede ligeledes, at stikprøven af EF-producenter ikke er statistisk gyldig, og at der derfor kun blev foretaget kontrolbesøg hos en ubetydelig andel af EF-producenterne.
- (55) I denne henseende erindres der om, at det i artikel 17 i grundforordningen fastslås, at undersøgelser kan begrænses til stikprøver, der enten er statistisk gyldige, eller som

udgør den største repræsentative produktions-, salgs- eller eksportmængde, som med rimelig kan undersøges.

- (56) Ud fra bestemmelsens ordlyd er det klart, at der ikke findes nogen kvantitativ angivelse eller tærskel for niveauet af repræsentative mængder. Den eneste indikation er, at en sådan mængde bør være begrænset til det, der med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.
- (57) Som følge af de særlige omstændigheder ved sagen, dvs. at Fællesskabets erhvervsgren er særdeles fragmenteret, er det uundgåeligt, at virksomhederne i stikprøven dækker en forholdsvis lille andel af den samlede EF-produktion. Som forklaret i betragtning 65 i den midlertidige forordning udvalgte Kommissionen især en stikprøve baseret på størrelsen målt i produktionsmængde, men tog også hensyn til producenternes geografiske placering med henblik på at sikre, at stikprøven er repræsentativ i den henseende. Antallet af udvalgte virksomheder i stikprøven måtte imidlertid begrænses til det, der med rimelighed kunne undersøges i det til rådighed værende tidsrum, dvs. 10 virksomheder i dette tilfælde. Som følge af den høje grad af fragmentering af denne erhvervsgren, og eftersom de større producenter blev udvalgt i stikprøven, vil en yderligere forøgelse af antallet af virksomheder under alle omstændigheder ikke have nogen betydelig indvirkning på stikprøvens størrelse i forhold til den samlede EF-produktion. I denne forbindelse bemærkes det i øvrigt, i modsætning til påstande fra nogle parter side, foreligger der ikke nogen juridisk forpligtelse til at medtage små og mellemstore virksomheder som defineret i den relevante EF-lovgivning i stikprøven ifølge ordlyden i artikel 17, stk. 1), i grundforordningen.
- (58) Som forklaret ovenfor skal udvælgelsen af stikprøven enten være statistisk gyldig eller baseret på repræsentative mængder. Eftersom sidstnævnte metode blev anvendt i dette tilfælde, afvist påstanden om, at stikprøven ikke havde statistisk gyldighed. På samme måde udgør det forhold, at visse tendenser, som angiveligt er iagttaget for EF-producenterne i stikprøven, ikke svarede til de tendenser, der er iagttaget for alle klagerne, og at en lille andel af EF-producenterne var omfattet af kontrolbesøg, ikke juridisk gyldige argumenter, der kan anfægte stikprøvens gyldighed.
- (59) Af ovennævnte grunde afvist påstandene fra de forskellige parter, og stikprøvens juridiske gyldighed bekræftes hermed, idet stikprøven er repræsentativ og udvalgt i fuld overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen.

D. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling

1.1. Generel bemærkning

- (60) Visse interesserede parter hævdede, at Kommissionen ikke for hver af de kinesiske og vietnamesiske eksportører offentliggjorde begrundelsen for, at de ikke anses for at skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling. I henhold til deres påstand, som de gentog efter den endelige offentliggørelse, er Kommissionen forpligtet til at træffe beslutning om krav om markedsøkonomisk behandling i de enkelte tilfælde, uanset om eksportøren er med i stikprøven eller ej. Man fandt, at den anvendte metodologi fratager virksomheder uden for stikprøven deres ret til en individuel vurdering og

udgør en overtrædelse af artikel 2, stk. 7, litra b), og 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

- (61) Den nuværende bestemmelse om stikprøveudtagning (artikel 17 i grundforordningen) anses imidlertid for fuldt ud at dække situationen for virksomheder, der gør krav på markedsøkonomisk behandling. Uanset om der er tale om lande med markedsøkonomi eller lande med overgangsøkonomier nægtes eksportører som følge af stikprøveudtagningens art individuel behandling, og de konklusioner, man når frem til på grundlag af stikprøven, udvides til at omfatte disse. I artikel 17 i grundforordningen defineres den generelle metode, der bruges til håndtering af situationer, hvor der ikke længere er mulighed for individuel undersøgelse på grund af det store antal virksomheder, der er involveret, dvs. brug af en repræsentativ stikprøve. Der er ingen grund til, at stikprøveudtagningsmetoden ikke også kan anvendes på en situation, hvor det store antal involverede virksomheder omfatter et stort antal virksomheder, der anmoder om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling. Som ved alle andre stikprøveudtagninger udvælges der et vejet gennemsnit af alle virksomheder i stikprøven, uanset hvilken metodologi der anvendes til dumpingberegningen for de enkelte virksomheder som følge af vurderingen af, hvorvidt der skal anvendes markedsøkonomisk behandling/individuel behandling. Markedsøkonomisk behandling/individuel behandling bør således ikke hindre anvendelsen af normale stikprøveudtagningsteknikker. Rationalet bag stikprøveudtagningen går ud på at skabe balance mellem de administrative krav for at give mulighed for en vurdering af sagen i tide og inden for de obligatoriske frister med en individuel analyse i det omfang, dette er muligt. Endelig erindres der om, at antallet af anmodninger om markedsøkonomisk behandling i dette tilfælde var så stort, at en individuel behandling af anmodningerne - som det undertiden sker i andre sager - var umulig af administrative grunde. Derfor fandt man det rimeligt at anvende den vejede gennemsnitsmargen for alle virksomhederne i stikprøven på alle virksomheder uden for stikprøven uden at skelne mellem virksomhederne, uanset om de indrømmes markedsøkonomisk behandling/individuel behandling eller ej. Det er også blevet påstået, at dumpingberegningen ikke var tilstrækkeligt pålidelig, fordi man havde anvendt stikprøver med krav om markedsøkonomisk behandling. Denne påstand måtte afvises. For det første var der ikke tale om stikprøver af producenter, der krævede markedsøkonomisk behandling, men stikprøver af eksporterende producenter. For det andet er bestemmelserne om stikprøveudtagning beregnet på at sikre en tilstrækkeligt pålidelig konklusion om, hvorvidt der er tale om dumping eller ej for et stort antal eksporterende producenter. For det tredje er der i tilfælde, hvor eksporterende producenter også har anmodet om markedsøkonomisk behandling, ingen grund til at konkludere, at brugen af en rutinemæssig stikprøveudtagningsteknik vil føre til resultater, der ikke er tilstrækkeligt pålidelige. Det strider rent faktisk imod selve princippet for stikprøveudtagning at argumentere, at fordi eksportører (uden for stikprøven) bør klassificeres som enten markedsøkonomisk behandling eller ikke-markedsøkonomisk behandling, vil en stikprøve af en sådan population i sig selv være ikke-repræsentativ. Som ved alle andre antidumpingundersøgelser er de enkelte eksportørers situation aldrig ens. Der kan være tale om betydelige forskelle mellem producenter, og stikprøveudtagning kan alligevel anvendes. For det fjerde betyder klassificeringen af en virksomhed som ikke værende omfattet af markedsøkonomisk behandling, at den normale værdi ikke kan fastslås på grundlag af virksomhedens egne oplysninger, men at man er nødt til at anvende et brugbart alternativ. Men man har også tyet til brugbare alternativer inden for andre vigtige områder af

dumpingundersøgelser, se f.eks. artikel 2, stk. 1), og artikel 2, stk. 6), i grundforordningen. For det femte understreges stikprøvens repræsentativitet yderligere ved, at regeringerne i eksportlandene selv har foreslået langt størstedelen af de virksomheder, der er udvalgt til stikprøven. De har med andre ord selv betragtet disse stikprøver som repræsentative for alle deres eksporterende producenter.

- (62) Nogle eksporterende producenter fra Kina og Vietnam fremførte stadig, at Kommissionen foretog individuelle vurderinger af markedsøkonomisk behandling, hvor antallet af eksporterende producenter var højt. I sådanne tilfælde, f.eks. "endeløse polyesterfibre" (Rådets forordning (EF) nr. 1487/2005 af 12. september 2005)⁷, havde man anvendt individuelle vurderinger af markedsøkonomisk behandling, selv om man havde anvendt stikprøveudtagningsteknikker i henhold til artikel 17 i grundforordningen i forbindelse med dumpingundersøgelsen.
- (63) I denne henseende erindres der imidlertid om, at det i ovennævnte tilfælde stadig blev anset for muligt at foretage en individuel undersøgelse af anmodninger om markedsøkonomisk behandling, mens dette ikke var muligt ved denne undersøgelse. Det bemærkes endvidere, at i ovennævnte tilfælde fik virksomheder, der ikke var udvalgt til stikprøven, i henhold til reglerne for stikprøveudtagning tildelt den vejede gennemsnitsmargen for virksomheder med markedsøkonomisk behandling i stikprøven, dvs. de fik ikke tildelt en individuel margen, men fik tildelt en vejet gennemsnitsmargen, som var beregnet for virksomheder med markedsøkonomisk behandling.
- (64) I tidligere tilfælde, hvor der anvendtes stikprøveudtagning og samarbejdsvillige eksportører anmodede om markedsøkonomisk behandling, var de pågældende antal af en sådan art, at det var muligt at undersøge hvert enkelt krav individuelt. I lyset af det hidtil usete antal anmodninger om markedsøkonomisk behandling var det ikke muligt at vurdere hvert af kravene individuelt. Andre eksportører, både uden for og inden for stikprøven, gentog, at de burde have været indrømmet markedsøkonomisk behandling. Som opbakning for disse krav fremlagde nogle af dem deres stiftelsesoverenskomst for at påvise, at deres situation ikke var anderledes end Golden Step, den eneste virksomhed, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (65) I denne forbindelse skal det bemærkes, at bestemmelserne om stikprøveudtagning i artikel 17 i grundforordningen blev anvendt ved denne procedure. Efterfølgende oplysninger fra eksporterende producenter uden for stikprøven blev ikke undersøgt, idet dette i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3), ville have været uforholdsmæssigt besværligt og ville have gjort det umuligt at afslutte undersøgelsen i tide. Efterfølgende krav fra virksomhederne i stikprøven behandles i de relevante afsnit nedenfor, der omhandler specifikke punkter vedrørende de to lande, der er berørt af denne procedure.
- (66) Nogle af de eksporterende producenter fremførte, at Kommissionen ikke havde foretaget en vurdering af markedsøkonomisk behandling senest tre måneder, efter at proceduren blev indledt, som krævet i artikel 2, stk. 7, litra c), sidste afsnit, i grundforordningen.

⁷ EUT L 240 af 16.9.2005, s. 1.

- (67) Selv om vurderingen af markedsøkonomisk behandling skete over tre måneder efter, at undersøgelsen startede, fik de eksporterende producenter i stikprøven hver især oplysninger om deres status med hensyn til markedsøkonomisk behandling og fik alle muligheder for at tage til genmæle. Parterne påvirkes bestemt ikke negativt af beslutningen vedrørende markedsøkonomisk behandling, som sker inden gennemførelsen af midlertidige foranstaltninger.
- (68) Nogle af de eksporterende producenter, som allerede havde bedt om individuel undersøgelse, gentog deres anmodning. Men af de årsager, der anføres i betragtning 64 i den midlertidige forordning, kunne der ikke indrømmes individuel behandling af eksporterende producenter i Kina eller Vietnam.
- (69) Som forklaret i betragtning 53 til 63 i den midlertidige forordning anvendte man derfor på grund af det store antal samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina og Vietnam en stikprøve til at fastlægge tolden for de samarbejdsvillige eksportører, der ikke var med i stikprøven, i lighed med alle andre antidumpingsager.

1.2. Afgørelse om makroøkonomisk behandling af eksporterende producenter i Kina

- (70) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede de 12 eksporterende producenter, der blev udvalgt i stikprøven, og som kontrolleret på stedet, at de skulle have været indrømmet markedsøkonomisk behandling og gentog de argumenter, de tidligere havde fremført.
- (71) En ud af de 12 virksomheder, nemlig Golden Step (GS), hævdede også efter en midlertidig offentliggørelse, at der var sket en betydelig ændring efter undersøgelsen af kravet om, at den skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling, og fremlagde beviser. Der erindres om, at GS' anmodning om markedsøkonomisk behandling blev afvist, fordi den ikke opfyldte kriterium 1 i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen. Afvisningen skyldtes navnlig en eksportforpligtelse, der medførte, at GS ikke frit kunne fastlægge sine salgsmængder uden betydelig statslig indgriben. Men efter fremlæggelse af resultaterne af undersøgelsen vedrørende markedsøkonomisk behandling fremlagde GS inden for de bindende frister for indgivelse af bemærkninger til undersøgelsesresultaterne oplysninger, der viser, at den de facto og de jure ikke er omfattet af nogen forpligtelse vedrørende eksportsalg.
- (72) Efter en behørig undersøgelse af de ændrede omstændigheder for GS og det forhold, at afvisningen af markedsøkonomisk behandling kun havde været baseret på, at GS ikke opfyldte kriterium 1, blev det besluttet at ændre den oprindelige beslutning og indrømme GS markedsøkonomisk behandling.
- (73) Nogle producenter, der havde fået afslag på markedsøkonomisk behandling, fremførte, at henvisningen til salgsrestriktioner i stiftelsesoverenskomsten ikke førte til afvisning af markedsøkonomisk behandling i andre antidumpingprocedurer. Det skal først bemærkes, at analysen vedrørende markedsøkonomisk behandling foretages fra sag til sag på grundlag af de fremlagte oplysninger, og at der ikke er tale om de påståede forskelle i forhold til andre analyser af markedsøkonomisk behandling, der er foretaget for nylig med sammenlignelige oplysninger. I den omtalte sag fremlagde den eksporterende producent tværtimod i god tid en ændret udgave af sin stiftelsesoverenskomst, som ikke indeholdt salgsrestriktioner, og påviste, at den de facto ikke var underlagt sådanne salgsrestriktioner.

- (74) Andre parter hævdede, at afvisningen af markedsøkonomisk behandling af kinesiske skoeksportører ikke var i overensstemmelse med WTO-reglerne, især fordi eksport fra Kina ikke længere er omfattet af et statsmonopol som krævet i anden supplerende bestemmelse til artikel VI, stk. 1, i bilag 1 til GATT 1994 som en betingelse for, at de kontraherende parter kan fravige princippet om at fastsætte den normale værdi på grundlag af normale værdiopllysninger fra eksportlandene.
- (75) Da ovennævnte supplerende note blev indført, blev Kina blandt andre lande anset for at have et statsmonopol på eksport. Siden da har man overvejet økonomiske reformer i Kina, som har medført en anderledes behandling ved procedurer vedrørende handelshindringer. I øjeblikket indeholder afsnit 15 i Kinas tiltrædelsesprotokol til WTO særlige bestemmelser om, hvordan eksport fra Kina bør behandles ved procedurer om handelshindringer. De heri indeholdte bestemmelser giver WTO-medlemmer lov til at anvende en "metode, der ikke er baseret på en stringent sammenligning af hjemmemarkedspriser eller omkostninger i Kina ..., hvis de undersøgte producenter ikke klart kan påvise, at der er tale om markedsøkonomiske forhold i den erhvervsgrænse, der fremstiller det samme produkt for så vidt angår fremstilling, produktion og salg af produktet".
- (76) Med hensyn til de øvrige 11 virksomheder i stikprøven bemærkes det, at der ikke i tide er fremlagt nye begrundelser, der kan føre til en ændring af beslutningen om at afvise markedsøkonomisk behandling af dem.
- (77) I denne forbindelse bemærkes det navnlig, at fremsendelsen af en ændret stiftelsesoverenskomst, der ikke længere indeholder salgsrestriktioner, for to af de eksporterende producenter i Kina, som først fandt sted efter den endelige offentliggørelse, skete for sent til at komme i betragtning, eftersom der på det pågældende tidspunkt ikke var tilstrækkelig tid til kontrol i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1), i grundforordningen. Under alle omstændigheder opfyldte virksomhederne imidlertid ikke betingelserne for markedsøkonomisk behandling udelukkende på grund af salgsrestriktioner (kriterium 1).
- (78) De øvrige kommentarer fra disse virksomheder er allerede behandlet i betragtning 69 til 77 i den midlertidige forordning. Dermed bekræftes resultaterne og konklusionen heri, og beslutningen om at afvise markedsøkonomisk behandling for de 11 virksomheder fastholdes.

1.3. Afgørelse om makroøkonomisk behandling af eksporterende producenter i Vietnam

- (79) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede syv af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter fra Vietnam, at de burde have været indrømmet markedsøkonomisk behandling og gentog de tidligere fremsendte argumenter uden at fremlægge tilstrækkelig ny dokumentation. Disse kommentarer fra disse virksomheder er allerede behandlet i betragtning 78 til 90 i den midlertidige forordning. Dermed bekræftes resultaterne i ovennævnte betragtninger i den midlertidige forordning, og beslutningen om at afvise markedsøkonomisk behandling for de otte virksomheder opretholdes.
- (80) To af de stikprøveudvalgte vietnamesiske eksporterende producenter hævdede, at de burde have været indrømmet markedsøkonomisk behandling, eftersom de

begrundelser, der blev anvendt til at indrømme markedsøkonomisk behandling til GS, fandt anvendelse på dem. Ifølge deres opfattelse blev de ikke indrømmet markedsøkonomisk behandling på grund af (i) salgsrestriktioner i erhvervslicensen og i stiftelsesoverenskomsten og (ii) eksistensen af en kontrakt mellem en tilknyttet virksomhed og en 100 % statsejet virksomhed. Virksomhederne fremførte, at sådanne omstændigheder også gjorde sig gældende for den kinesiske eksporterende producent GS, og derfor burde resultatet for deres vedkommende have været identisk med resultatet for GS.

- (81) Det skal bemærkes, at i henhold til forklaringerne i betragtning 78 til 90 i den midlertidige forordning blev de to vietnamesiske virksomheder ikke indrømmet markedsøkonomisk behandling, fordi de ikke opfyldte kriterium 1, 2 og 3 i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Det skal i den forbindelse bemærkes, at disse to virksomheder er indehavere af investeringstilladelser, der omfatter kvantitative salgsrestriktioner. Disse restriktioner blev ikke fjernet hverken i undersøgelsesperioden eller efterfølgende. Som det forklares i betragtning 89 i den midlertidige forordning fremlagde virksomhederne desuden ikke en ansøgningsformular vedrørende markedsøkonomisk behandling for en af deres tilknyttede producenter i Vietnam. Derfor var det ikke muligt at fastslå, hvorvidt koncernen som helhed opfylder alle betingelser for markedsøkonomisk behandling. Det forhold, at denne tilknyttede virksomhed havde en produktionsaftale med en statsejet virksomhed, blev ikke taget i betragtning ved beslutningen vedrørende markedsøkonomisk behandling, idet Kommissionen ikke var i stand til at træffe nogen konklusioner på grundlag af en ikke-indgivet ansøgning om markedsøkonomisk behandling. Det konkluderes derfor, at den faktiske situation for disse to vietnamesiske eksporterende producenter ikke har nogen lighed med GS. Dermed må de fremførte argumenter afvises.

2. Individuel behandling

2.1. Individuel behandling af eksporterende producenter i Kina

- (82) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede nogle af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter fra Kina, at de burde have været indrømmet individuel behandling, og gentog de tidligere fremsendte argumenter uden at fremlægge ny dokumentation inden fristens udløb. I den forbindelse bemærkes det navnlig, at fremsendelsen af en ændret stiftelsesoverenskomst, der ikke længere indeholdt salgsrestriktioner, fra to stikprøveudvalgte eksporterende producenter i Kina først skete efter den endelige offentliggørelse. Det skete for sent til at kunne kontrolleres korrekt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 16, stk. 1).
- (83) Af de grunde, der allerede anføres i betragtning 94 i den midlertidige forordning, måtte disse krav derfor afvises.
- (84) Andre kinesiske eksporterende producenter hævdede, at afvisningen af at indrømme individuel behandling til kinesiske eksporterende producenter udgjorde en overtrædelse af henholdsvis afsnit 15 i Kinas WTO-tiltrædelsesprotokol og artikel 6, stk. 10), i antidumpingaftalen.
- (85) Dette måtte afvises. For det første finder antidumpingaftalen ikke direkte anvendelse i Fællesskabet. For det andet indeholder artikel 6, stk. 10), i antidumpingaftalen kun en

generel bestemmelse om eksportører, der tildeles individuelle margener. Men når der er tale om ikke-markedsøkonomiske vilkår, indrømmes der ligeledes undtagelser fra de generelle bestemmelser i WTO-bestemmelserne, f.eks. ved den anden supplerende bestemmelse til artikel VI, stk. 1, i bilag 1 til GATT 1994. Situationen for kinesiske eksportører behandles mere specifikt i Kinas WTO-tiltrædelsesprotokol. Men der kan ikke udledes nogen forpligtelse om tildeling af individuelle margener til eksporterende producenter af afsnit 15 i omtalte protokol.

- (86) Ud fra samme begrundelse hævdede parterne, at grundforordningens artikel 9, stk. 5), hvori der fastsættes regler om individuel behandling, er i strid med WTO-lovgivningen.
- (87) Dette måtte afvises, ikke kun fordi WTO-reglerne ikke finder direkte anvendelse i Fællesskabet, men også fordi de ikke udelukker en metodologi i to trin med (i) markedsøkonomisk behandling og (ii) individuel behandling.
- (88) Fire kinesiske eksportører gentog deres krav om en individuel undersøgelse som omtalt i betragtning 7 i den midlertidige forordning. Man fremførte, at når det var muligt at undersøge en stikprøve med 12 kinesiske virksomheder, burde det også være muligt at undersøge fire mere.
- (89) Af de grunde, der allerede anføres i betragtning 64 i den midlertidige forordning, måtte disse krav imidlertid afvises.
- (90) En anden eksporterende producent fremsatte en anmodning om individuel behandling efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Den pågældende producent har påbegyndt sine aktiviteter efter afslutningen af den oprindelige individuelle behandling. Af de samme grunde som ovenfor var det ikke muligt at foretage en individuel vurdering af det velbegrundede i virksomhedens krav. Man fandt i øvrigt, at dens stiftelsesoverenskomst indeholdt en eksportforpligtelse. Den nød desuden godt af skatte- og afgiftslempelser på sin eksport over en vis andel af den samlede omsætning. Under disse omstændigheder ville det under alle omstændigheder ikke have været muligt at indrømme individuel behandling til denne virksomhed.

2.2. Individuel behandling af eksporterende producenter i Vietnam

- (91) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede seks af de stikprøveudvalgte vietnamesiske eksporterende producenter, at de burde have været indrømmet individuel behandling.
- (92) Virksomhederne, som ikke blev indrømmet individuel behandling på grundlag af grundforordningens artikel 9, stk. 5, litra a), gentog blot deres påstand om, at deres eksportmængder blev fastsat frit. Der erindres om, at deres eksportmængder blev fastsat i virksomhedernes investeringstilladelser og derfor ikke kunne betragtes som værende frit fastsat af virksomhederne, eftersom enhver afvigelse fra den anførte procentdel i deres investeringstilladelse ville kræve en forudgående ændring af denne, hvilket ville skulle godkendes af myndighederne. Selv om disse eksportører hævdede, at procentdelen fastsættes frit af virksomheden ud fra økonomiske overvejelser, anses der ikke at være nogen begrundelse for at fastsætte en eksportprocent i en investeringstilladelse, hvorved man udtrykkeligt forbyder en virksomhed at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet. Under sådanne omstændigheder kan den

pågældende virksomhed ikke længere frit bestemme, hvorvidt den på et givet tidspunkt foretrækker at sælge mere på hjemmemarkedet end den fastsatte mængde i tilladelsen, eftersom dette er underlagt myndighedernes forudgående godkendelse.

- (93) En af virksomhederne, som ikke blev indrømmet individuel behandling på grundlag af grundforordningens artikel 9, stk. 5, litra c), hævdede, at Kommissionens beslutning om at afvise individuel behandling ikke var tilstrækkeligt begrundet. Men den pågældende virksomhed er en 100 % statsejet virksomhed, og dermed tilhører størstedelen af aktierne ikke privatpersoner, men staten, som også udnævner ledelsen. Desuden fandt man, at denne virksomhed var tilknyttet en virksomhed, der ikke opfylder kravene vedrørende hverken markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling. Eftersom der skulle anvendes forskellige todsatser for disse to sammenhørende virksomheder, vil der opstå risiko for at omgå foranstaltningerne, og i lyset af den normale praksis med at undersøge, hvorvidt en gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder som helhed opfylder betingelserne for markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, kunne man derfor ikke fastslå, hvorvidt gruppen som helhed opfylder alle betingelser for individuel behandling.
- (94) Under disse omstændigheder bekræftes konklusionerne i betragtning 97 i den midlertidige forordning.
- (95) De to sidste virksomheder fremlagde ikke nye oplysninger.
- (96) Af samme grund, som angives i betragtning 97 i den midlertidige forordning, besluttede man derfor, at beslutningen om at afvise individuel behandling hvad angår de otte vietnamesiske virksomheder skulle fastholdes.
- (97) For så vidt angår krav om individuel behandling af eksporterende producenter, der ikke er en del af stikprøven, henvises der til det relevante afsnit ovenfor.

3. Normal værdi

3.1. Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der er indrømmet markedsøkonomisk behandling

- (98) Fastsættelsen af den normale værdi for den ene eksporterende producent, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, skal baseres på de fremsendte oplysninger om indenlandsk salg og produktionsomkostninger. Disse oplysninger blev kontrolleret hos den pågældende virksomhed.
- (99) Hvad angår fastsættelsen af den normale værdi, fandt Kommissionen først, at den pågældende eksporterende producent ikke havde noget indenlandsk salg i undersøgelsesperioden. Derfor kunne den normale værdi ikke fastslås på grundlag af den relevante eksporterende producents hjemmemarkedspriser som krævet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, afsnit 1. Derfor måtte man anvende en anden metode.
- (100) Med henblik herpå undersøgte man, hvorvidt priserne hos andre sælgere eller producenter i Kina kunne bruges i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, afsnit 2. Men ingen andre eksporterende producenter i Kina var blevet indrømmet

markedsøkonomisk behandling. Derfor var det ikke muligt at anvende hjemmemarkedspriser fra sådanne eksporterende producenter.

- (101) Eftersom der ikke kunne anvendes hjemmemarkedspriser til at fastsætte en normal værdi, måtte man beregne en konstrueret normal værdi på grundlag af omkostningerne hos den pågældende producent. Dermed konstruerede man i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3, en normal værdi ved at tillægge fremstillingsomkostningerne ved den eksporterede skomodel, tilpasset, hvor det var nødvendigt, et rimeligt beløb til salg, generelle og administrative omkostninger og en rimelig overskudsmargen.
- (102) Eftersom den eksporterende producent med markedsøkonomisk behandling ikke havde noget indenlandsk salg, og eftersom ingen andre eksporterende producenter i Kina var indrømmet markedsøkonomisk behandling, måtte de generelle og administrative omkostninger og overskuddet fastlægges på grundlag af en anden hensigtsmæssig metode i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (103) Derfor anvendte Kommissionen satser for generalomkostninger og administrationsomkostning og overskud fra kinesiske eksporterende producenter, som for nylig var blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling i andre undersøgelser, og som havde salg på hjemmemarkedet i forbindelse med deres normale aktiviteter som anført i grundforordningens artikel 2, stk. 2.
- (104) De gennemsnitlige satser for generalomkostninger og administrationsomkostning og overskud, som man fandt frem til ved disse undersøgelser, blev lagt til den pågældende eksporterende producents produktionsomkostninger til de eksporterede modeller.

3.2. Fastsættelse af den normale værdi i et referenceland

- (105) Nogle parter fremførte, at det ikke var hensigtsmæssigt at vælge Brasilien som referenceland udelukkende på grundlag af repræsentativiteten af salget på hjemmemarkedet i dette land sammenlignet med andre foreslåede referencelände.
- (106) For det første skal det understreges, at repræsentativiteten af salget på hjemmemarkedet ikke er den eneste grund til valget af Brasilien. Der erindres om, at andre faktorer såsom konkurrencen på det brasilianske marked, forskellen i strukturerne for produktionsomkostninger, herunder adgangen til råmaterialer og de brasilianske producenters knowhow, blev analyseret i betragtning 109 til 123 i den midlertidige forordning og førte frem til samme konklusion. Valget af Brasilien blev i øvrigt betragtet som endnu mere hensigtsmæssigt i lyset af beslutningen om at udelukke STAF fra de undersøgte varer, eftersom brasilianske virksomheder i modsætning til ovennævnte parter stort set ikke fremstiller STAF. Andre faktorer, som anføres af de interesserede parter, såsom den socioøkonomiske og kulturelle udvikling eller arbejdskraftomkostningerne, blev ikke anset for relevante for vurderingen af, hvorvidt Brasilien var velegnet som referenceland. Med hensyn til økonomisk udvikling adskiller Brasilien sig ikke i særlig grad fra de andre foreslåede referencelände som Thailand og Indonesien. Valget af Brasilien blev derfor ikke anset for urimeligt.

- (107) Selv om det forhold, at hjemmemarkedssalget i referencelandet lå under minimumsniveauet på 5 %, ikke nødvendigvis betyder, at landet er uegnet, tyder et tal på under 2 % for hjemmemarkedssalg for de thailandske og indonesiske virksomheder, der blev foreslået af nogle parter, ikke desto mindre på, at disse markeder er mindre repræsentative end Brasilien.
- (108) Desuden var omfanget af salg til hjemmemarkedet, selv om det ikke var den eneste grund til valget af Brasilien, særligt relevant i netop dette tilfælde i lyset af det store antal forskellige sko, der fremstilles i de berørte lande, og som skal sammenlignes med fodtøj fremstillet i det referenceland, der har den største lighed med fodtøj fremstillet i de berørte lande.
- (109) Nogle parter hævdede, at Kommissionens brug af meget sammenlignelige produktkontrolnumre til at foretage den midlertidige vurdering ikke ville give en nøjagtig og retfærdig sammenligning af eksportpriser og normale værdier. Det bemærkes, at alle de produktkontrolnumre, der sælges af eksportlandene, naturligvis ikke kunne findes i Brasilien. I disse tilfælde anses det for den mest fornuftige metode at vælge de mest sammenlignelige produktkontrolnumre med henblik på at foretage en retfærdig sammenligning. Desuden blev der foretaget justeringer (f.eks. børnesko, læderkvalitet) for at afhjælpe betydelige forskelle mellem sko eksporteret fra eksportlandene og de meget lignende typer, der sælges i Brasilien. Disse træk var enten ikke medtaget i ordningen med produktkontrolnumre, da ordningen først blev oprettet, eller ikke fuldt ud medtaget i de tilgængelige data, som de interesserede parter har indsendt.
- (110) Der erindres endvidere om, at det samlede salg af læderfodtøj fra de samarbejdsvillige brasilianske producenter er højere end det samlede salg fra samarbejdsvillige producenter fra de andre foreslåede referencelande Indonesien, Indien og Thailand. Derfor fandt man, at det antal produkter, der fremstilles af de brasilianske virksomheder, sandsynligvis ville være højere end antallet af produkter fremstillet i de andre lande. Derfor vurderede man, at sandsynligheden for at finde brasilianske skotyper, der var sammenlignelige med kinesisk/vietnamesiske skotyper, var større.
- (111) De 6 thailandske virksomheder, de 2 indonesiske virksomheder og den indiske virksomhed rapporterede hver især på et samlet salg (dvs. på hjemmemarkedet og til eksport) på mindre end 8 mio. par sko (dvs. mindre end 5 % af den pågældende eksport), mens de 8 samarbejdsvillige brasilianske virksomheder rapporterede om et salg på mere end 40 mio. par sko, hvoraf mere end 18 mio. par kom fra de 3 virksomheder, hvis oplysninger er blevet anvendt. Under disse omstændigheder er det klart, at sandsynligheden for at finde modeller fremstillet af brasilianske virksomheder, der er sammenlignelige med modellerne, der sælges af de berørte lande, er større end for virksomhederne i Thailand, Indien eller Indonesien.
- (112) En part fremførte, at den brasilianske produktion ikke er så bred og diversificeret som produktionen i de berørte lande. Men i lyset af ovenstående kan man med rimelighed gå ud fra, at produktsortimentet hos de brasilianske virksomheder, der fremlagde de nødvendige oplysninger, og hvis salg (på hjemmemarkedet og til eksport) var mellem 6 og 13 gange større end salget fra de indiske, indonesiske og thailandske virksomheder, er bredt og diversificeret.

- (113) De interesserede parter henviste ligeledes til en påstået diskrepans mellem betragtning 108 i den midlertidige forordning, hvori det hedder, at "Brasilien forekom således på grundlag af ovenstående at være det mest egnede land på grund af hjemmemarkedssalgets repræsentativitet, der gjorde det muligt at undgå en beregning af den normale værdi og eventuelle talrige justeringer" og betragtning 123 i den midlertidige forordning, hvori man konkluderede, at kvalitetsforskellen på det læder, der anvendes af virksomhederne i stikprøven og de brasilianske producenter "ikke [er] nogen grund til at afvise Brasilien som et egnet referenceland, eftersom der kan foretages en justering for en forskel i fysiske karakteristika for at tage hensyn til en eventuel forskel i læderets kvalitet".
- (114) Der er imidlertid ikke tale om noget modsætningsforhold, idet det i betragtning 108 i den midlertidige forordning blot hedder, at valget af Brasilien er mere hensigtsmæssigt, fordi der er behov for færre justeringer end for andre potentielle referencelande. Desuden er det naturligvis ikke muligt på et tidligt tidspunkt af undersøgelsen at vide, hvilke justeringer der bliver behov for hen ad vejen for at kunne foretage en hensigtsmæssig sammenligning. Sådanne justeringer vil formentlig også have været nødvendige, hvis man havde valgt et andet land som referenceland. Men i lyset af den utilstrækkelige repræsentativitet af hjemmemarkedssalg i de andre foreslåede lande og ligeledes i lyset af den begrænsede bredde af deres produktion kan man med rimelighed gå ud fra, at deres normale værdi ville skulle konstrueres, og at der ville have været behov for flere justeringer for at gøre modeller fra Thailand, Indonesien eller Indien sammenlignelige med modeller fremstillet i de berørte lande, end det var tilfældet for salgspriserne på det brasilianske hjemmemarked.
- (115) Selv om den økonomiske udvikling og indkomst pr. indbygger normalt anses for irrelevante, erindres der som nævnt i betragtning 115 i den midlertidige forordning om, at på grundlag af Verdensbankens hovedkriterier for klassificering af økonomier, som er bruttonationalindkomst pr. indbygger, klassificeres Brasilien i samme kategori som Kina, Thailand og Indonesien. Desuden var hverken arbejdskraftomkostninger for de eksporterende producenter i stikprøven i Kina eller Vietnam af en sådan karakter, sammenlignet med forholdene hos producenterne i stikprøven for Brasilien, at dette ville have begrundet en justering. Der bemærkes desuden, at nominelle forskelle i omkostninger mellem referencelandet og det pågældende eksportland ikke som sådan er relevante. Eftersom omkostninger og priser generelt ikke anses for et holdbart grundlag for fastsættelsen af den normale værdi for lande, der hører under grundforordningens artikel 2, stk. 7, er en sådan sammenligning i virkeligheden ødelæggende for formålet med at anvende metoderne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- (116) Nogle parter fremførte, at Brasilien ikke er et egnet referenceland på grund af de påståede subsidier til fodtøjsproducenter i de nordlige territorier. Ifølge disse parter er formålet med disse subsidier at tiltrække fodtøjsproduktion til den nordlige del af Brasilien, hvorved man påvirker markedets konkurrenceevne.
- (117) For det først skal det bemærkes, at denne påstand ikke blev underbygget med nogen form for dokumentation.
- (118) Desuden var de virksomheder, der blev anvendt til fastsættelse af den normale værdi, ikke beliggende i de nordlige territorier, men i de sydlige, og kunne således ikke være berørt af de påståede subsidier.

- (119) Skulle disse statstilskud findes som beskrevet af eksportørerne, ville en sådan mekanisme blot forhindre andre virksomheder i at etablere fabrikker i samme område, men ikke i at sælge deres produkter på visse dele af det brasilianske marked. Skomarkedet er bestemt hverken et lokalt eller regionalt marked, men snarere et nationalt og sågar internationalt marked. Det forhold, at en virksomhed måtte modtage støtte til at etablere en fabrik i et fjerntliggende område, hæmmer således ikke konkurrencen, navnlig ikke på et marked med 7 000 producenter. Selv om omkostningerne efterhånden kan blive påvirket af den påståede statsstøtte, burde det efter al sandsynlighed blot have en trykkende virkning på salgspriserne, hvilket vil føre til en lavere normal værdi og dermed lavere dumpingmargener.
- (120) I lyset af begrundelserne i betragtning 109 i den midlertidige forordning og navnlig det forhold, at der findes mere end 7 000 producenter i Brasilien, blev konkurrencesituationen på det brasilianske marked ikke vurderet som så uhensigtsmæssig, at Brasilien skulle afvises som referenceland.
- (121) På grundlag af ovenstående, og eftersom påstanden ikke blev begrundet yderligere, blev påstanden afvist.
- (122) Man konkluderede derfor, at Brasilien var et egnet referenceland med henblik på fastsættelsen af den normale værdi som allerede konkluderet i betragtning 124 i den midlertidige forordning.

3.3. Eksportpris

- (123) I mangel af bemærkninger fra de interesserede parter bekræftes metoden, der beskrives i betragtning 128 til 130 i den midlertidige forordning, hermed.
- (124) Nogle parter fremførte, at resultaterne ikke burde have været baseret på eksportpriser hos de stikprøveudvalgte virksomheder ved beregning af den landsdækkende dumpingmargen. Resultaterne burde snarere have været baseret på den landsdækkende eksportmængde (f.eks. oplysninger fra Eurostat).
- (125) Dette måtte afvises. Der erindres om, at bestemmelserne vedrørende stikprøveudtagning i grundforordningens artikel 17 blev anvendt til denne procedure. Derfor anvendtes kun eksportpriser fra virksomheder i stikprøven. For stikprøveudvalgte virksomheder, der ikke opfyldte kriterierne for markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, beregnedes en vejet gennemsnitlig dumpingmargen. Som forklaret i betragtning 135 i den midlertidige forordning finder denne vejede gennemsnitlige dumpingmargen desuden anvendelse på samarbejdsvillige virksomheder uden for stikprøven i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 6. Eftersom der var tale om en høj grad af samarbejde blev den samme dumpingmargen ligeledes anvendt på alle andre eksporterende producenter i Kina.

3.4. Sammenligning

- (126) Nogle parter hævdede, at ikke alle de relevante oplysninger til brug ved sammenligning af eksportpriserne var kommet frem. Navnlig var justeringerne af de normale værdier, som skete på grundlag af brasilianske oplysninger, ifølge disse parter ikke blevet kvantificeret.

- (127) Efter en nøje gennemgang af alle bemærkninger fra de interesserede parter og en grundig gennemgang af dokumentationen besluttede man, at det var hensigtsmæssigt at foretage en korrektion af justeringerne af udgifterne til læder som omtalt i betragtning 132 i den midlertidige forordning. Man fandt, at producenterne i eksportlandene, navnlig i Kina, solgte læderfodtøj af højere kvalitet, end de brasilianske producenter gjorde på deres hjemmemarked. Forskellen på skoens kvalitet skyldtes hovedsagelig en bedre kvalitet af det anvendte læder. Kvalitetsforskellen afspejlede sig også i købsprisen for det anvendte læder: Læderet i fodtøj eksporteret fra Kina og Vietnam var dyrere end det, der anvendes i Brasilien til fremstilling af sko til hjemmemarkedet. Med henblik på dette blev værdien af det indkøbte læder hos referencelandets producenter sammenlignet med den tilsvarende værdi af det indkøbte læder hos de kinesiske og vietnamesiske producenter i stikprøven. Man fandt frem til, at det meste af læderet, som anvendes af kinesiske og vietnamesiske producenter, var importeret fra lande med markedsøkonomi. Derfor blev der anvendt et gennemsnit omfattende verdensmarkedspriserne til at foretage justeringen. Den relevante beregning blev foretaget separat for de to eksportlande. Værdiforskellen for det indkøbte læder blev ganget med læderets andel af de samlede produktionsomkostninger. De efterfølgende justeringer af den normale værdi i opadgående retning udgjorde 21,6 % (Kina) og 16,4 % (Vietnam).
- (128) Nogle parter fremførte, at det ikke var rimeligt at foretage justeringer for læderkvaliteten, når man konstaterede, at produktionsomkostningerne i eksportlandene blev forvredet, fordi alle eksporterere i disse lande på nær én ikke var blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (129) Dette måtte afvises. Det er korrekt, at markedsøkonomisk behandling også blev afvist, fordi man fandt, at staten udøvede indflydelse på omkostninger/priser. Men som bemærket ovenfor konstaterede man, at læderet var importeret fra lande med markedsøkonomi.
- (130) Nogle parter anførte, at Kommissionen ikke fremlagde de præcise tal, som dannede grundlag for beregningen af justeringen, og som var årsagen til, at læderjusteringen måtte revideres efter den midlertidige fastsættelse.
- (131) Men revisionen af læderjusteringen forklares ovenfor. Desuden fremlagde Kommissionen alle nødvendige oplysninger, som dannede grundlag for de væsentlige fakta og overvejelser, for alle virksomheder, som er berørt af denne procedure. Disse oplysninger udgjorde grundlaget for den planlagte gennemførelse af endelige foranstaltninger.
- (132) Nogle interesserede parter hævdede, at der ikke skulle have været anvendt nogen justering for forskning og udvikling (FoU) på den normale værdi, eftersom de kinesiske og vietnamesiske producenter brugte tilsvarende beløb på FoU.
- (133) Man konstaterede imidlertid, at FoU-omkostningerne hos producenterne i stikprøven fra de berørte lande kun vedrørte produktions-FoU, mens den brasilianske FoU omfattede design og prøver på nye skomodeller, dvs. at denne form for FoU er anderledes, og derfor anses det for nødvendigt at fastholde denne justering.

- (134) En anden part hævdede ligeledes, at der burde foretages en justering for at tage hensyn til, at overskuddet på salg til producenter af originalt udstyr (OEM) genererer et mindre overskud end andre former for salg.
- (135) Men denne påstand blev ikke understøttet af resultaterne af undersøgelserne af de brasilianske virksomheder, hvor der ikke var tale om sådanne forskelle. Desuden tages der allerede højde for forskellen mellem salg til OEM og salg under egne mærker i den foretagne justering med henblik på at tage højde for forskelle i FoU-omkostninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (136) Det bemærkes endvidere, at det var nødvendigt med en justering vedrørende børnesko. Ingen af de brasilianske producenter fremstillede børnesko. Ud fra f.eks. Eurostats importdata ses det, at børnesko generelt er billigere end børnesko. Dette kan tilskrives børneskoenes mindre størrelse, hvilket betyder, at der medgår mindre materiale mængder ved fremstillingen. Dermed blev der foretaget en justering på grundlag af de forholdsmæssige prisforskelle mellem børnesko og voksensko, der sælges af Fællesskabets erhvervsgren. Justeringen udgør 33,2 % af den normale værdi.
- (137) Nogle parter hævdede, at denne justering ikke var blevet forklaret tilstrækkeligt. Det blev desuden anført, at den eneste faktor, der kan begrunde prisforskellen, er forskellen i størrelse og dermed mængden af anvendte råmaterialer. De pågældende parter mente, at en sådan antagelse var fejlagtig. I den henseende skal det bemærkes, at justeringen med hensyn til børnesko blev forelagt parterne i sin helhed og beskrives ovenfor. Desuden fremlagde de parter, der anså denne justering for fejlagtig, ikke nogen bedre alternativ metode, der kunne anvendes til at sikre sammenligningen af eksportpriser og normale værdier på et retfærdigt grundlag.
- (138) I mangel af yderligere bemærkninger bekræftes konklusionerne i betragtning 131 til 133 i den midlertidige forordning hermed.
- (139) Nogle parter anførte, at ordningen med produktkontrolnumre ikke gav mulighed for en retfærdig sammenligning. Parterne hævdede navnlig, at den anvendte ordning med produktkontrolnumre var for bred og ikke var baseret på produktspecifikke, fysiske karakteristika. Ifølge disse parter udgjorde dette angiveligt en overtrædelse af artikel 2, stk. 4) i antidumpingaftalen. Man hævdede desuden, at generelle justeringer (for læderkvaliteten) ikke i tilstrækkelig grad kompenserede for denne påståede mangel.
- (140) Disse argumenter måtte afvises. I artikel 2, stk. 4) i antidumpingaftalen og i grundforordningens artikel 2, stk. 10, stilles der ganske rigtig krav om en retfærdig sammenligning. Men disse bestemmelser indeholder ingen nærmere oplysninger vedrørende udformningen af produktkontrolnumre. Der erindres om, at EF længe har anvendt en praksis med at lette sammenligneligheden mellem den pågældende vare og den samme vare ved at benytte produktkontrolnumre, hvorved varen opdeles i typer/modeller i henhold til bestemte træk eller tekniske specifikationer. I dette tilfælde har man taget hensyn til fem sådanne elementer, nemlig fodtøjets stil, forbrugertypen, typen af fodtøj, ydersålens materiale og for. Disse elementer afspejler i tilstrækkelig grad de væsentlige karakteristika ved den pågældende vare. Det bemærkes endvidere, at der hverken i grundforordningen eller i antidumpingaftalen findes noget juridisk krav om at anvende produktkontrolnumre ved antidumpingundersøgelser. I nærværende tilfælde har man i henhold til princippet om retfærdig sammenligning konsekvent anvendt den samme ordning med

produktkontrolnumre til at klassificere modeller af den pågældende vare, der fremstilles og sælges af producenter i Fællesskabet, eksportlandene og referencelandet, med henblik på at kunne sammenligne priserne i Fællesskabet, eksportpriser og normale værdier på en retfærdig måde.

- (141) Man fandt desuden, at spørgsmålet om læderkvalitet, som ikke var omfattet af ordningen med produktkontrolnumre, påvirkede priserne og prissammenligneligheden for den pågældende vare. Læder udgør normalt 50 % eller mere af den samlede produktionsomkostning ved en lædersko. Afhængig af typen, kvaliteten og mængden af det anvendte læder kan udgifterne til læder variere betydeligt, men omkostningsforskellene kan tilsvarende aflæses i salgspriserne. Med henblik på at sammenligne den normale værdi med eksportpriserne og til beregningerne af underbud blev der foretaget en hensigtsmæssig justering for forskellige i de fysiske karakteristika i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a).
- (142) Andre parter bemærkede store prisforskelle inden for bestemte produktkontrolnumre, hvilket efter deres mening tydede på mangler ved ordningen med produktkontrolnumre.
- (143) Prisforskellene kan skyldes forskellige omstændigheder som markedsfluktuationer, et specifikt prispris i en situation med et stort udbud på markedet osv. samt vilje til at dumpe osv. Det vigtige i forbindelse med anvendelsen af ordningen med produktkontrolnumre er imidlertid, at den anvendes konsekvent for alle de berørte parter. Prisforskelle kan skyldes en række forskellige faktorer såsom mode og markedspsykologi, som ikke nødvendigvis hæmmer sammenligneligheden af produkter inden for de samme produktkontrolnumre. Vigtigere er det, at parterne ikke kunne påvise nogen bedre anvendelig metodologi, der kan lette sammenligneligheden. Som allerede bemærket er der taget hensyn til prisforskelle på grund af forskellig læderkvalitet i form af hensigtsmæssige justeringer. Denne påstand måtte derfor afvises.
- (144) Andre parter anførte, at eftersom man havde besluttet at udelukke STAF fra definitionen af den pågældende vare, skulle denne type fodtøj have været identificeret separat gennem ordningen med produktkontrolnumre.
- (145) Da behovet for at udelukke STAF fra definitionen af den pågældende vare ved denne procedure opstod, anvendte man en rimelig og konsekvent metodologi over for alle eksporterende producenter for at udelukke deres respektive STAF-salg fra undersøgelsen. Hensigten om at udelukke STAF fra definitionen af den pågældende vare blev meddelt alle berørte parter, længe før offentliggørelsen af de midlertidige konklusioner. Ingen af de eksporterende producenter har efter denne meddelelse eller efter offentliggørelsen af de midlertidige konklusioner fremlagt reviderede data, der kunne give mulighed for en mere korrekt identificering af den pågældende producents STAF-salg på transaktionslisterne. Under disse omstændigheder anses metoden med produktkontrolnumre, som anvendes til at udelukke STAF-salg, for at være rimelig og hensigtsmæssig.

3.5. Dumpingmargen

3.5.1. Generel metode

(146) Nogle interesserede parter hævdede, at en manglende sondring mellem samarbejdsvillige og ikke-samarbejdsvillige virksomheder giver de ikke-samarbejdsvillige virksomheder en fordel. Men som forklaret i betragtning 139 i den midlertidige forordning var graden af samarbejdsvilje høj, og dermed blev det i overensstemmelse med normal praksis anset for passende at fastsætte dumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter til niveauet for den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der blev fastsat for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de berørte lande. I mangel af bemærkninger bekræftes den generelle metode, der blev anvendt til at fastsætte dumpingmargener som beskrevet i betragtning 134 til 143 i den midlertidige forordning hermed.

3.5.2. Dumpingmargener

a) Folkerepublikken Kina

- Dumpingmargenen for GS er 9,7 % udtrykt som en procentdel af cif-importprisen, Fællesskabets grænse:
- den endelige landsdækkende dumpingmargen udtrykt som en procentdel af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, er 28,9 %.

b) Vietnam

- Den endelige landsdækkende dumpingmargen udtrykt som en procentdel af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, er 70,1 %.

E. SKADE

1. Almindelige oplysninger

(147) Som i den midlertidige fase og i lyset af ovenstående endelige konklusioner vedrørende produktdefinitionen er alle tal vedrørende STAF ikke en del af de oplysninger, der analyseres nedenfor. Efter anmodning fra nogle af de eksporterende producenter bekræftes det hermed, at denne udelukkelse også anvendes for såvel importen fra de berørte lande og fra andre tredjelande som for oplysninger vedrørende Fællesskabets erhvervsgren.

(148) Men i lyset af ovenstående endelige konklusion om, at børnefodtøj skal medtages i definitionen af den pågældende vare, er den endelige analyse af skaden foretaget for hele den pågældende vare, dvs. inklusive børnesko.

2. EF-produktion

(149) En sammenslutning af importører gentog sin påstand om, at hvis klagerne, som de påstår kun samler fodtøjskomponenter, der stammer fra lande uden for Fællesskabet, i Fællesskabet, betragtes som EF-producenter, bør importører, der udøver aktiviteter

vedrørende design, branding, FoU, ledelse og detailhandel i Fællesskabet, ligeledes betragtes som EF-producenter.

- (150) Denne påstand er allerede behandlet i betragtning 148 i den midlertidige forordning, hvor man konkluderede, at kun virksomheder med produktions-/fremstillingsaktiviteter i Fællesskabet kan betragtes som EF-producenter. De produkter, som importørerne handler med, fremstilles bl.a. i Kina og Vietnam og kan ikke betragtes som havende EF-oprindelse, og disse operatører i Fællesskabet kan derfor ikke betragtes som EF-producenter.
- (151) I mangel af nye oplysninger bekræftes disse konklusioner hermed, og det konkluderes endeligt, at producenterne, som nævnes i betragtning 146 i den midlertidige forordning, står for den samlede EF-produktion i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1.

3. Definition af EF-erhvervsgrenen

- (152) Definitionen af EF-erhvervsgrenen blev anfægtet af forskellige eksporterende producenter, importører og en sammenslutning af importører med den begrundelse af virksomheder uden for stikprøven ikke samarbejdede ved undersøgelsen, f.eks. ved at besvare spørgeskemaet om stikprøveudtagning, og at de juridiske krav vedrørende klagens status ikke var opfyldt under hele undersøgelsen. Af disse grunde påstod de, at de 814 klagere ikke juridisk kunne udgøre EF-erhvervsgrenen.
- (153) Der blev også henvist til forskellige af Rådets forordninger, hvor klagende producenter, der ikke samarbejder, er blevet udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen.
- (154) I denne henseende bemærkes det, at i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, skal betegnelsen EF-erhvervsgrenen fortolkes som omfattende EF-producenter, hvis samlede produktion af de samme varer udgør en betydelig del som defineret i grundforordningens artikel 5, stk. 4. Artikel 5, stk. 4, indeholder en yderligere definition af denne betydelige del, dvs. at de EF-producenter, der udtrykkelig støtter klagen, skal tegne sig for mindst 25 % af den samlede EF-produktion og mere end 50 % af den samlede produktion af den samme vare, som fremstilles af den gruppe af EF-producenter, der hverken udtrykker støtte til eller modsætter sig undersøgelsen.
- (155) I denne sag repræsenterede de klagende EF-producenter mere end 40 % af Fællesskabets produktion, og ifølge ovenstående juridiske krav anses de for at udgøre EF-erhvervsgrenen. Desuden har ingen producenter modsat sig klagen.
- (156) Det er korrekt, at det er normal praksis for institutionerne, at klagende EF-producenter, der ikke har samarbejdet tilfredsstillende i løbet af undersøgelsen, normalt udelukkes fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, og at ovennævnte grænser også skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne vedtages.
- (157) Men i dette tilfælde fandt man, at alle 814 EF-producenter samarbejdede tilfredsstillende ved undersøgelsen. Som det klart beskrives i indledningsmeddelelsen, blev der rent faktisk kun udsendt spørgeskemaer til EF-producenterne i stikprøven, og der kom svar tilbage fra alle. Hvis klagende producenter uden for stikprøven ikke har

besvaret spørgeskemaet for producenter i stikprøven, skyldes det ganske enkelt, at de ikke blev bedt om det.

- (158) Det følger af selve stikprøveudtagningens natur, at spørgeskemaer om skade kun udsendes til klagende EF-producenter i stikprøven, og i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 6, stk. 2, skal kun de parter, der modtager et spørgeskema, indsende svar. Påstandene fra de forskellige interesserede parter blev afvist på grundlag af ovenstående, og konklusionerne i betragtning 152 i den midlertidige forordning bekræftes: De 814 klagende EF-producenter, dvs. de stikprøveudvalgte og de øvrige EF-producenter, anses på grundlag af ovenstående at udgøre EF-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4. De er i det følgende benævnt "EF-erhvervsgrenen".

4. EF-forbruget

- (159) En eksportør anfægtede omfanget af EF-forbruget, idet det tilsyneladende er lavere i Europa end i udviklingslandene. Der blev imidlertid ikke fremlagt yderligere dokumentation for denne påstand, og den afvises hermed. I mangel af andre påstande bekræftes hermed den metode, der anvendes til beregning af EF-forbruget.

- (160) Det anslåede EF-forbrug inklusive børnefodtøj udviklede sig som følger:

	2001	2002	2003	2004	Under-søgelses-perioden
Forbrug (i 1 000 par)	718 186	646 843	669 686	699 604	714 158
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	90	93	97	99

Kilde: Eurostat og oplysninger indeholdt i klagen.

- (161) Denne udvikling er sammenlignelig med det forbrug, som blev beregnet i den midlertidige fase, dvs. eksklusive børnefodtøj.

5. Importen fra de berørte lande

5.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende dumpingimport

- (162) Nedenstående tabel viser importmængde, markedsandele og gennemsnitlige enhedspriser for begge de berørte lande hver for sig, inklusive børnefodtøj:

Importmængde og markedsandele

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelses-perioden
Kina (i 1 000 par)	15 571	14 616	25 810	30 662	63 044
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	94	166	197	405
markedsandele	2,2 %	2,3 %	3,9 %	4,4 %	8,8 %
Vietnam (i 1 000 par)	51 414	59 898	83 334	103 177	102 604
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	117	162	201	200

markedsandele	7,2 %	9,3 %	12,4 %	14,7 %	14,4 %
---------------	-------	-------	--------	--------	--------

Gennemsnitspriser

	2001	2002	2003	2004	Under-søgelses-perioden
Kina EUR/par	11,6	11,3	8,6	7,3	7,2
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	97	74	63	62
Vietnam EUR/par	11,9	11,2	9,9	9,3	9,2
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	94	83	78	78

- (163) Nogle interesserede parter hævdede, at den kumulative vurdering ikke er velbegrundet. Denne påstand er baseret på det forhold, at tendenserne for importmængde og priser er forskellige for Kina og Vietnam. Man hævdede endvidere, at Vietnam er et af verdens fattigste lande og er omfattet af Det generelle toldpræferencesystem (GSP), og at landet derfor ikke bør kumuleres med Kina i forbindelse med vurderingen af skaden.
- (164) Den første påstand er allerede fremført tidligere og behandles i den midlertidige forordning. Mere specifikt vedrørende importtendenser og priser viste tabellen i betragtning 160 i den midlertidige forordning klart, at disse tendenser følger de samme mønstre. Det bemærkes ligeledes, at medtagelsen af børnefodtøj ikke ændrer ved disse tendenser. Under alle omstændigheder, og ud over disse importtendenser, fremføres der i den midlertidige forordning forskellige årsager til, at den kumulative vurdering er hensigtsmæssig i lyset af konkurrencesituationen mellem importerede varer og de samme EF-varer. Dette skyldes f.eks., at importprodukter er ens med hensyn til deres grundlæggende karakteristika, er substituerbare set fra forbrugerens synspunkt og distribueres via de samme distributionskanaler.
- (165) For Vietnams vedkommende findes der ingen bestemmelser i grundforordningen om, at et af de lande, der samtidig er genstand for antidumpingundersøgelser, ikke skal kumuleres på grund af dets overordnede økonomiske situation. En sådan tolkning vil nærmere bestemt heller ikke være i overensstemmelse med formålet med bestemmelserne om kumulering, hvor der fokuseres på, hvorvidt importen fra forskellige kilder konkurrerer med hinanden og med det samme EF-produkt. Med andre ord har de handlede produkters karakteristika betydning, men ikke situationen i det land, hvorfra importen kommer. Situationen i eksportlandet skal behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15 i antidumpingaftalen og grundforordningen, men ikke i sammenhæng med kumulering. Derfor blev dette krav afvist.
- (166) En sammenslutning af importører hævdede ligeledes, at kumuleringen ikke er begrundet, fordi produktmikset for de to lande ikke er ens. I den forbindelse er holdningen, at selv om der kan være tale om visse forskelle i produktmikset mellem de to lande, er der stadig en høj grad af overlappning, og dermed er holdningen, at de pågældende vare med oprindelse i Kina og i Vietnam overordnet set konkurrerer mod hinanden. Der henvises ligeledes til ovenstående konklusioner om, at alle typer af den pågældende vare bør betragtes som et enkelt produkt i forbindelse med denne procedure, og at alle typer af læderfodtøj, der fremstilles og sælges af EF-

erhvervsgrenen, er de samme som dem, der eksporteres fra de berørte lande til Fællesskabet. Derfor blev dette argument afvist.

- (167) På grundlag af de midlertidige resultater i betragtning 156 til 162 i den midlertidige forordning og ovenstående konkluderes det hermed endeligt, at alle betingelser for kumulering som anført i grundforordningens artikel 3, stk. 4, er underlagt markedsøkonomisk behandling, og at virkningen af dumpingimporten med oprindelse i de berørte lande derfor bør vurderes samlet i forbindelse med skadesanalysen.

5.2. Mængde, markedsandel og prisudvikling for den pågældende dumpingimport

a) Mængde og priser

- (168) Nedenstående tabel viser udviklingen i importmængde og markedsandele for den pågældende vare med oprindelse i de berørte lande, inklusive børnefodtøj.

	2001	2002	2003	2004	Under-søgelses-perioden
Import (i 1 000 par)	66 986	74 514	109 144	133 840	165 648
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	111	163	200	247
Markedsandel	9,3 %	11,5 %	16,3 %	19,1 %	23,2 %

Kilde: Eurostat

- (169) Tendenser og absolutte tal kan sammenlignes med resultaterne i den midlertidige fase: Importmængden blev mere end fordoblet, og markedsandelen steg betydeligt fra 9,3 % i 2001 til 23,2 % i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at der er tale om en betydelig overlappning mellem 2004 og undersøgelsesperioden (april 2004 til marts 2005), og ovenstående tabel viser derfor, at importen var stigende i første kvartal af 2005. Som det fremgår af ovenstående tabel, skyldes dette navnlig udviklingen i importen fra Kina.

- (170) Importpriserne, inklusive børnefodtøj, faldt med næsten 30 % i løbet af den pågældende periode, hvilket svarer til resultaterne i den midlertidige fase.

	2001	2002	2003	2004	Under-søgelses-perioden
EUR/par	11,8	11,2	9,6	8,8	8,5
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	95	81	74	72

Kilde: Eurostat

- (171) Nogle importører hævdede, at faldet i importpriserne kan forklares med ændringer i produktmikset. Dette blev imidlertid ikke dokumenteret og kunne heller ikke bekræftes gennem undersøgelsen. Kravet blev derfor afvist.

b) Bemærkninger fra de interesserede parter

- (172) Nogle af de interesserede parter hævdede, at grundforordningens artikel 3, stk. 2, var blevet overtrådt, idet Kommissionen ikke havde foretaget en objektiv undersøgelse af mængder og priser for dumpingimporten. De begrundede deres påstand med, at eksterne faktorer såsom ophævelsen af importkontingentet, kursudviklingen, påståede ændringer i produktmikset og modens udvikling ikke var taget i betragtning ved undersøgelsen af importtendenserne.
- (173) Særligt hvad angår ophævelsen af kontingentet er denne påstand allerede behandlet i betragtning 165 i den midlertidige forordning. Det erkendes, at ophævelsen af kontingentet til en vis grad havde forstærket importtendenserne. Dette skal imidlertid også ses i lyset af, at kun to berørte lande blev direkte berørt af denne kvantitative begrænsning, og at import fra Vietnam også udviste en stigende tendens, at ikke alle de undersøgte varetyper var omfattet af kontingentet og endelig, at den fuldstændige liberalisering af importen fandt sted den 1. januar 2005, hvilket betød, at undersøgelsesperioden (april 2004 til marts 2005) kun delvis blev berørt.
- (174) Mere generelt hedder det i grundforordningens artikel 3, stk. 3, at skadesanalysen specifikt omfatter spørgsmålet om, hvorvidt der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten, og hvorvidt der er sket en betydelig underbydning på prisområdet, eller hvorvidt virkningen af dumpingimporten er, at priserne på anden måde trykkes nedad i betydelig grad eller hindrer prisstigninger, der ellers ville være gennemført.
- (175) På grundlag af dette må det slutes, at ovennævnte påstande tager sigte på årsagssammenhængen. Desuden indeholder grundforordningens artikel 3, stk. 3, ikke noget specifikt juridisk krav om, at der skal fremlægges entydige beviser for årsagerne til, at dumpingimporten er vokset i omfang, og at de tilsvarende priser er faldet. Påstanden om, at der bør tages hensyn til eksterne faktorer ved undersøgelsen af dumpingimporten, blev derfor afvist.

5.3. Underbud

- (176) Der indkom forskellige bemærkninger vedrørende beregningerne af underbud. Disse påstande blev analyseret nøje, og de nødvendige ændringer af beregningerne er blevet foretaget, når dette har været begrundet og underbygget af faktuelle beviser.
- (177) Der erindres om, at der blev foretaget justeringer af importprisen i den midlertidige fase, som afspejlede de skønnede omkostninger, som skal afholdes af importører i Fællesskabet, såsom design, udvælgelse af råmaterialer osv., og som ellers ikke ville blive afspejlet i importprisen. Forskellige importører anfægtede denne justering. Der blev foretaget en skønsmæssig justering på 15 % i den midlertidige fase.
- (178) Sammenslutningen, der repræsenterer EF-erhvervsgrenen, anfægtede imidlertid denne justering og mere specifikt omfanget af den foretagne justering. Selv om de erkendte, at visse omkostninger rent faktisk påløber på importørniveauet, anfægtede sammenslutningen, at alle importører skal afholde sådanne omkostninger. De hævdede desuden, at omfanget af justeringen kan være velbegrundet for STAF-importører (der har store FoU-udgifter) men eftersom denne type af fodtøj er udelukket fra proceduren, burde justeringens størrelse revideres i nedadgående retning.

- (179) Denne påstand er blevet undersøgt nøje, og man er nået frem til følgende konklusioner. For det første var selve justeringen et ønske fra mange importører og blev ikke principielt anfægtet af EF-erhvervsgrenen.
- (180) Hvad angår justeringens omfang skal det bemærkes, at selv om mange importører rent faktisk anmodede om en sådan justering, fremsendte kun en enkelt importør, som også var genstand for et kontrolbesøg, detaljerede oplysninger om dette. De øvrige importører af den pågældende vare kunne ikke støtte påstanden om, at omfanget af deres FoU-udgifter nåede niveauet for justeringen, der blev gennemført i den midlertidige fase. Der skal bemærkes, at nogle importører, som var genstand for kontrolbesøg, hovedsagelig handlede med STAF. Eftersom STAF nu endeligt er udelukket fra produktdefinitionen, var tallene for disse ikke relevante i forbindelse med justeringen.
- (181) I den endelige fase er omfanget af justeringen som følge af manglende begrundede krav fra langt størstedelen af importørerne (uanset, om de er genstand for kontrolbesøg eller ej) revideret i nedadgående retning og skønnet ud fra de eneste dokumenterede oplysninger, der blev stillet til rådighed i løbet af undersøgelsen.
- (182) På grundlag af ovenstående er de reviderede underbudsmargener for de enkelte lande udtrykt som en procentdel af EF-erhvervsgrenens priser som følger:

Land	Prisunderbud
Kina	Af vejet gennemsnit 13,5 %
Vietnam	Af vejet gennemsnit 15,9 %

6. Særlige forhold for Fællesskabets fodtøjsindustri

- (183) Den midlertidige forordning indeholder visse oplysninger om særlige forhold for Fællesskabets fodtøjsindustri. Forskellige interesserede parter hævdede, at der ikke burde tages hensyn til sådanne oplysninger, for de enten ikke er pålidelige, eller fordi de ikke udelukkende vedrører situationen for EF-erhvervsgrenen, og dermed savner et retsgrundlag.
- (184) I den henseende skal det præciseres, at oplysningerne i betragtning 169 til 173 i den midlertidige forordning kun blev fremsat som vejledende oplysninger med henblik på at opnå en bedre forståelse af Fællesskabets fodtøjsindustri. Det skal imidlertid bemærkes, at resultaterne vedrørende skade drejer sig om EF-erhvervsgrenen som defineret ovenfor, og at der ikke vil blive henvist yderligere til disse oplysninger i skadesanalysen.

7. EF-erhvervsgrenens situation

7.1. Indledende bemærkninger

- (185) Som nævnt ovenfor omfattede skadesanalysen i den endelige fase oplysninger vedrørende børnefodtøj.
- (186) Som nævnt i betragtning 175 i den midlertidige forordning og i henhold til sædvanlig praksis er skadesindikatorerne beregnet enten på makroøkonomisk niveau (baseret på oplysninger for hele EF-erhvervsgrenen) eller på mikroøkonomisk niveau (baseret på

oplysninger fra virksomhederne i stikprøven). Af hensyn til sammenhængen beregnes skadesindikatorerne kun på et af de to niveauer, men ikke på begge.

7.2. Makroøkonomiske indikatorer

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Produktion (i 1 000 par)	266 931	218 498	206 246	189 341	175 764
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	82	77	71	66

Kilde: oplysninger indsamlet i løbet af undersøgelsen

- (187) Produktionsmængden i den samlede EF-erhvervsgren faldt fra 267 mio. par sko i 2001 til 176 mio. par sko i undersøgelsesperioden. Det svarer til et fald på mere end 30 %.
- (188) Selv om en fabrik i teorien er beregnet på at opfylde et bestemt produktionsniveau, vil dette niveau i høj grad afhænge af antallet af ansatte på fabrikken. Som nævnt ovenfor er størstedelen af skofremstillingsprocessen arbejdskraftintensiv. Den bedste metode til at måle kapaciteten er under disse forhold med et fast antal virksomheder at undersøge antallet af ansatte i disse virksomheder. Der henvises derfor til nedenstående tabel, der viser udviklingen i beskæftigelsen.
- (189) Eftersom beskæftigelsen (og dermed kapaciteten) generelt faldt i lighed med produktionen, forblev kapacitetsudnyttelsen i det store og hele uændret gennem hele perioden.

Salgsmængde og markedsandel

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Salg (i 1 000 par)	190 134	150 389	145 087	133 127	126 555
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	79	76	70	67
Markedsandele	26,5 %	23,2 %	21,7 %	19,0 %	17,7 %

Kilde: oplysninger indsamlet i løbet af undersøgelsen

- (190) Fordi der kun ordreproduceres, fulgte EF-erhvervsgrenens salgsmængde en faldende tendens svarende til produktionens udvikling. Antallet af par sko, der blev solgt på EF-markedet, faldt med over 60 mio. mellem 2001 og undersøgelsesperioden, dvs. med 33 %.
- (191) I markedsandele svarer dette til et tab på over 9 procentpoint. EF-erhvervsgrenens markedsandele faldt fra 26,5 % i 2001 til 17,7 % i undersøgelsesperioden.

Beskæftigelse

	2001	2002	2003	2004	Undersø gelses- perioden
Ansatte i alt	84 736	69 361	66 425	61 640	57 047
<i>Indeks: 2001=100</i>	100	82	78	73	67

Kilde: oplysninger indsamlet i løbet af undersøgelsen

- (192) Beskæftigelsen faldt dramatisk i hele den pågældende periode. Over 27 000 arbejdspladser gik tabt inden for EF-erhvervsgrenen, hvilket svarer til et fald på 31 % i undersøgelsesperioden sammenlignet med situationen i 2001.

Produktivitet

	2001	2002	2003	2004	Undersø gelses- perioden
Produktivitet	3 150	3 150	3 105	3 072	3 081
<i>Indeks 2001=100</i>	100	100	99	98	98

Kilde: oplysninger indsamlet i løbet af undersøgelsen

- (193) Produktiviteten blev fastsat ved at dividere produktionsmængden med EF-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, som angivet i ovenstående tabeller. EF-erhvervsgrenens produktivitet forblev på dette grundlag forholdsvis stabil i den pågældende periode.

Vækst, dumpingmargenens størrelse

- (194) I mangel af nye og dokumenterede oplysninger eller argumenter i denne sammenhæng bekræftes betragtning 183 og 184 i den midlertidige forordning hermed.

Genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping eller subsidiering

- (195) Der erindres om, at der blev i februar 1998 indført antidumpingforanstaltninger mod importen af visse typer fodtøj med overdel af læder eller plast fra Kina, Indonesien eller Thailand. Disse foranstaltningers anvendelsesområde er sammenfaldende med de varer, der er omfattet af nærværende undersøgelse. Der blev efter offentliggørelse af en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne ikke modtaget nogen anmodning om fornyet undersøgelse, og foranstaltningerne udløb således i marts 2003. I den midlertidige forordning konkluderede man, at da der ikke blev indgivet nogen anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, havde EF-erhvervsgrenen på dette tidspunkt genrejst sig efter virkningerne af den tidligere dumping.
- (196) Dette blev imidlertid anfægtet af EF-erhvervsgrenen med den begrundelse, at den manglende anmodning om genoptagelse af undersøgelsen ikke skyldes, at erhvervsgrenen havde genrejst sig efter skadevirkningerne af dumping, men snarere at de gennemførte foranstaltninger ikke var tilstrækkeligt effektive. Den hævdede, at i

modsatning til ordlyden i den midlertidige forordning, kunne der ikke ske nogen tilfredsstillende genrejsning af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation, fordi de daværende foranstaltninger ikke var tilstrækkeligt effektive til at fjerne skadevirkningerne. Desuden udviklede importen fra de berørte lande i denne procedure sig betydeligt i perioden 2001 til 2003.

- (197) EF-erhvervsgrenen fremlagde imidlertid ikke tilstrækkelig dokumentation for, at den led betydelig skade i perioden 2001 til 2003, og de tidligere foranstaltningers påståede manglende effektivitet kunne have været behandlet ved en midtvejsrevision, hvilket man ikke havde anmodet om.
- (198) Denne påstand blev dermed afvist, og den midlertidige konklusion om, at erhvervsgrenen havde genrejst sig efter tidligere dumping, bekræftes således i denne endelige fase, dvs. at EF-erhvervsgrenen frem til 2003 endnu ikke havde lidt betydelig skade. Det skal imidlertid bemærkes, at dette skete fra og med 2004.

7.3. Mikroøkonomiske indikatorer

Lagerbeholdninger

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
i 1 000 par	2 188	2 488	2 603	2 784	2 503
<i>Indeks: 2001=100</i>	<i>100</i>	<i>114</i>	<i>119</i>	<i>127</i>	<i>114</i>

Kilde: kontrollerede besvarelser af spørgeskemaet

- (199) Som allerede nævnt vurderes lagerbeholdningerne kun at have en mindre indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation med henblik på fastsættelsen af skade, eftersom der kun ordreproduceres. I teorien føres der således ikke lager, og de eneste lagerbeholdninger skyldes ordrer, der endnu ikke er blevet leveret og/eller faktureret. Lagerbeholdningerne steg således i perioden fra 2001 til 2004, nemlig med 27 %, hvorefter de faldt i slutningen af undersøgelsesperioden. Faldet i løbet af undersøgelsesperioden skal ligeledes ses på baggrund af, at sektoren er sæsonbetinget. Det forventes således, at lagerbeholdningerne er højere i december end i slutningen af første kvartal, dvs. i dette tilfælde i slutningen af undersøgelsesperioden.

Salgspriser

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
EUR/par sko	19,7	19,3	18,5	18,6	18,2
<i>Indeks: 2001=100</i>	<i>100</i>	<i>98</i>	<i>94</i>	<i>95</i>	<i>92,5</i>

Kilde: kontrollerede besvarelser af spørgeskemaet

- (200) Den gennemsnitlige enhedssalgspris faldt støt i løbet af den pågældende periode. Der var således et samlet fald på 7,5 %. Pristrykket på EF-erhvervsgrenen kan forekomme

at være begrænset, især sammenlignet med faldet i dumpingimportprisen på 30 % i den pågældende periode. Det skal imidlertid ses på den baggrund, at fodtøj kun ordreproduceres, hvorfor nye ordrer kun udføres, hvis det tilsvarende prisniveau gør det muligt i det mindste at sikre en nulpunktsomsætning. Der henvises i denne henseende til nedenstående tabel, der viser, at EF-erhvervsgrenen i løbet af undersøgelsesperioden ikke kunne sænke sine priser yderligere uden at lide tab.

Likviditet, fortjeneste og investeringsafkast

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Likviditet (i 1 000 EUR)	13 943	10 756	8 575	10 038	4 722
<i>Indeks: 2001=100</i>	<i>100</i>	<i>77</i>	<i>61</i>	<i>72</i>	<i>34</i>
Fortjeneste i % af nettoomsætningen	1,6 %	1,8 %	0,2 %	1,8 %	0,5 %
Investeringsafkast	6,1 %	7,3 %	1,0 %	8,2 %	2,3 %

Kilde: kontrollerede besvarelser af spørgeskemaet

- (201) Ovenstående afkastindikatorer bekræfter billedet i betragtning 190 i den midlertidige forordning og viser en tydelig svækkelse af virksomhedernes økonomiske situation i den pågældende periode. Der erindres om, at den generelle forringelse var særligt tydelig i undersøgelsesperioden, og der var en betydelig negativ udvikling i første kvartal af 2005, dvs. sidste kvartal af undersøgelsesperioden. Den allerede lave rentabilitet i begyndelsen af den pågældende periode faldt yderligere dramatisk.
- (202) I mangel af nye og dokumenterede oplysninger eller argumenter i denne sammenhæng bekræftes betragtning 191 og 193 i den midlertidige forordning hermed.
- (203) Det overordnede fortjenstniveau forblev lavt i den pågældende periode og understreger den finansielle sårbarhed hos SMV'erne. Som beskrevet nedenfor er det opnåede overskud i den pågældende periode og navnlig i undersøgelsesperioden langt under det sædvanlige overskudsniveau, som erhvervsgrenen kunne opnå under normale omstændigheder.

Evne til at tilvejebringe kapital

- (204) Det fremgik af undersøgelsen, at kapitalbehovet hos en række EF-producenter påvirkes negativt af deres vanskelige økonomiske situation. Dette understreges af udviklingen af deres individuelle fortjenstniveau og især forringelsen af deres likviditet. Som allerede nævnt er de små og mellemstore virksomheder ikke altid i stand til at yde tilstrækkelige bankgarantier, og de kan således have svært ved at afholde de betydelige udgifter, der kan opstå som følge af en vanskelig økonomisk situation.

Investeringer

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
i 1 000 EUR	8 836	11 184	6 522	4 403	4 028
<i>Indeks: 2001=100</i>	<i>100</i>	<i>127</i>	<i>74</i>	<i>50</i>	<i>46</i>

Kilde: kontrollerede besvarelser af spørgeskemaet

- (205) Tendensen vedrørende investeringer som beskrevet i betragtning 194 i den midlertidige forordning bekræftes af tendenserne i ovenstående tabel. Virksomhedernes investeringer faldt med over 50 % i perioden fra 2001 til undersøgelsesperioden. Faldet i investeringerne skal ses i lyset af forværringen af de stikprøveudvalgte EF-producenters økonomiske situation.

Lønninger

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Gns. lønninger og andet vederlag pr. person (EUR)	14 602	15 933	18 021	17 610	17 822
<i>Indeks: 2001=100</i>	<i>100</i>	<i>109</i>	<i>123</i>	<i>121</i>	<i>122</i>

Kilde: kontrollerede besvarelser af spørgeskemaet

- (206) Tendenserne i betragtning 196 i den midlertidige forordning vedrørende lønninger bekræftes i ovenstående tabel. I mangel af nye oplysninger bekræftes disse tendenser.

7.4. Påstande fra de interesserede parter

- (207) Adskillige eksporterende producenter hævdede, at overskudsmargenen for EF-erhvervsgrenen var en vigtig indikator for omfanget af skaden på Fællesskabet. Man påstod navnlig, at eftersom overskudsmargenen, der blev anvendt i den midlertidige fase med henblik på at fastsætte skadestærsklerne (dvs. 2 % - se betragtning 284 i den midlertidige forordning), var i overensstemmelse med det, som nogle af de enkelte virksomheder i stikprøven havde opnået, viste dette, at de ikke havde lidt skade med hensyn til denne indikator.
- (208) Dette er ikke længere relevant, idet overskudsmargenen efter yderligere analyse som beskrevet i betragtning 292, blev ændret til 6 %, hvorved den er en mere korrekt afspejling af den mulige overskudsmargen for Fællesskabets fodtøjsproducenter, når der ikke er tale om skadelig dumping. På grundlag af dette er EF-erhvervsgrenens rentabilitet klart faldet i den pågældende periode og under alle omstændigheder faldt rentabiliteten helt ned til 0,5 % i undersøgelsesperioden. Desuden foretages skadesanalysen for EF-erhvervsgrenen eller på en stikprøve af denne, og dermed ikke i de enkelte virksomheder, der medtaget i definitionen af EF-erhvervsgrenen.

- (209) Forskellige interesserede parter anførte, at de anvendte indikatorer ved skadesanalysen hverken var pålidelige eller hensigtsmæssige. De påstod, at de økonomiske indikatorer ikke var kontrolleret og ikke var pålidelige, eftersom de - ved et påstået manglende samarbejde - ikke ville henviser til en gyldig EF-erhvervsgren. De mikroøkonomiske indikatorer hævdedes ikke at være repræsentative i lyset af stikprøvens begrænsede størrelse. Endelig henviste man til de forskellige tendenser, der kunne iagttages for skadesindikatorerne på makro- og mikroøkonomisk plan.
- (210) For det første med hensyn til påstanden om, at de makroøkonomiske indikatorer ikke var kontrolleret, erindres der om, at i henhold til grundforordningen overlades kontrolbesøg til Kommissionens skøn, og der foreligger således ikke nogen juridisk forpligtelse til at gennemføre kontrolbesøg. Det hedder blot i grundforordningens artikel 16, at Kommissionen skal udføre kontrolbesøg, når den finder det passende. Kravet blev derfor afvist. Desuden blev disse faktorer, hvor det var muligt, krydskontrolleret med de generelle oplysninger fra de relevante nationale fodtøjs sammenslutninger i Fællesskabet.
- (211) For det andet blev påstandene vedrørende disse elementer også forkastet i lyset af ovenstående konklusion om EF-erhvervsgrenens og stikprøvens repræsentativitet. Som skitseret ovenfor blev der desuden af hensyn til følgerne kun udarbejdet et sæt skadesindikatorer i forbindelse med de endelige konklusioner, enten makro- eller mikroøkonomiske indikatorer. Endelig bemærkes det, at selv om de tendenser, der blev konstateret på både mikro- og makroøkonomisk niveau ikke altid udviser præcis den samme udvikling, er der ikke desto mindre heller ikke tale om forskellige tendenser i nogen betydelig grad.
- (212) Endelig hævdede de interesserede parter ligeledes, at ikke alle skadesfaktorer er tegn på skade og mere specifikt, at der ikke kan konstateres skader for de enkelte virksomheder i stikprøven. De første påstande må afvises med den begrundelse, at ingen af skadesindikatorerne ifølge grundforordningen nødvendigvis giver nogen definitiv vejledning. Hvad angår påstanden om, at visse producenters situation ikke tyder på skade, skal det understreges, at dette ikke er relevant, eftersom skadesanalysen i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, foretages for EF-erhvervsgrenen eller på en stikprøve af denne, og dermed ikke i de enkelte virksomheder, der medtages i definitionen af EF-erhvervsgrenen.

8. Konklusion om skade

- (213) Det følger af ovenstående, at den midlertidige konklusion om, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 5, hermed bekræftes.
- (214) Det bekræftes mere specifikt, at for de makroøkonomiske indikatorer, dvs. for EF-erhvervsgrenen overordnet set, viste skaden sig ved faldende salgsmængder og markedsandele. Eftersom fodtøj fremstilles efter ordre, havde dette også direkte negative virkninger på produktionsniveauet og beskæftigelsen i Fællesskabet.
- (215) Det bekræftes ligeledes, at situationen også hovedsagelig er skadelig på det mikroøkonomiske plan. Virksomhederne i stikprøven har f.eks. nået det lavest mulige fortjenstniveau i løbet af 2003, hvilket imidlertid til dels kan forklares ved deres forholdsvis udtalte tidligere investeringspraksis (afskrivningernes indvirkning på

rentabiliteten). Men fortjenstniveauet faldt betydeligt, selv på trods af et kraftigt fald i investeringerne og lå rent faktisk i undersøgelsesperioden på det laveste niveau i den pågældende periode med undtagelse af 2003, dvs. langt fra et acceptabelt niveau og i mangel af andre forklarende faktorer såsom store investeringer på et tidligere tidspunkt helt klart væsentligt skadevoldende. Likviditetsudviklingen fulgte en tilsvarende farlig nedadgående tendens og nåede sit laveste niveau i undersøgelsesperioden, et niveau, der kun kan beskrives som væsentligt skadevoldende. De stikprøveudvalgte virksomheder var i undersøgelsesperioden ikke længere i stand til at sænke deres priser uden at lide tab. I forholdsvis små og mellemstore virksomheder kan man ikke køre med tab i længere perioder uden at blive tvunget til at lukke. Generelt har EF-erhvervsgrenen siden 2004 helt klart lidt væsentlig skade, selv om situationen før 2004 kun kan betegnes som skadelig.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Virkningerne af dumpingimporten

- (216) Markedsandelen for EF-erhvervsgrenen og for de berørte lande, inklusive børnefodtøj, udviklede sig som følger:

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Berørte lande	9,3 %	11,5 %	16,3 %	19,1 %	23,2 %
EF-erhvervsgrenen	26,5 %	23,2 %	21,7 %	19,0 %	17,7 %

- (217) Nogle interesserede parter anfægtede Kommissionens konklusion om, at der var tale om et tilstrækkeligt tidsmæssigt sammenfald mellem dumpingimportens stigende markedsandel og faldet i EF-erhvervsgrenens markedsandel. De påpegede, at når importen fra Kina og Vietnam havde de største stigninger i markedsandele, oplevede EF-erhvervsgrenen mindre fald i sin markedsandel og omvendt. Det hævdes ligeledes, at klagernes markedsandel ikke var blevet overtaget af de berørte lande, navnlig når man undersøger udviklingen i andre tredjelands markedsandele.
- (218) En sammenslutning af importører hævdede endvidere, at dumpingimporten fra de berørte lande ikke forårsagede skade på EF-erhvervsgrenen, eftersom det importerede fodtøj ikke konkurrerer med fodtøj fremstillet i Fællesskabet.
- (219) Med hensyn til det tidsmæssige sammenfald er der i forbindelse med analysen af årsagssammenhæng ikke noget krav om en perfekt korrelation mellem udviklingen i dumpingimporten og situationen for EF-erhvervsgrenen. Det er en fast og juridisk anerkendt praksis, at et simpelt sammenfald som i det foreliggende tilfælde mellem en stigende dumpingimport i betydelige mængder, som underbyder EF-erhvervsgrenens priser, og en stadigt mere usikker situation for EF-erhvervsgrenen er en tydelig indikator for årsagssammenhæng. I det foreliggende tilfælde, og som det klart slås fast i betragtning 203 til 209 i den midlertidige forordning, er der unægtelig tale om et sådant tidsmæssigt sammenfald. Desuden er sammenfaldet vedrørende skiftet i markedsandele fra 2003 til 2004 endda næsten symmetrisk. Det forhold, at den voksende markedsandel for dumpingimporten lejlighedsvis var højere end tabet af

markedsandele hos EF-erhvervsgrenen, indikerer blot, at stigningen i dumpingimporten ikke blot skete på bekostning af EF-erhvervsgrenen, men også på bekostning af andre aktører på Fællesskabets marked.

- (220) Påstanden om, at importeret fodtøj ikke konkurrerede med fodtøj fremstillet i Fællesskabet, blev også afvist på grundlag af ovenstående konklusion vedrørende definitionen af den pågældende vare og af samme vare, dvs. at fodtøj importeret fra de berørte lande konkurrerer på alle niveauer, dvs. alle linjer og alle typer, med fodtøj, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen, og at deres salgskanaler overordnet set er identiske. Undersøgelsen har desuden klart påvist, at EF-producenter og eksportører konkurrerer om salget på Fællesskabets marked.
- (221) I mangel af yderligere bemærkninger bekræftes konklusionerne i betragtning 209 i den midlertidige forordning hermed: Dumpingimporten spillede en afgørende rolle for den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

2. Virkningerne af andre faktorer

2.1. Bemærkninger fra de interesserede parter

- (222) Efter gennemførelsen af de midlertidige foranstaltninger hævdede forskellige interesserede parter, at den væsentlige skade skyldtes andre faktorer. Disse parter henviste til påstande, der allerede er fremført på et tidligere tidspunkt, og som behandles udtømmende i den midlertidige forordning. Disse påstande vedrørte mere specifikt EF-erhvervsgrenens eksportresultater, importen fra andre tredjelande, virkningen af ophævelsen af kontingentet på eksport fra Kina, virkningen af valutakursudsving, udflytningen af Fællesskabets producenter og den påståede strukturelt betingede manglende konkurrenceevne hos EF-erhvervsgrenen. Der fremkom imidlertid ingen nye oplysninger, og derfor præciseres/udbygges hovedkonklusionerne i den midlertidige forordning nedenfor, hvor det er påkrævet.

2.2. EF-erhvervsgrenens eksportresultater

- (223) Nogle interesserede parter gentog deres påstande om, at den dårlige økonomiske situation for Fællesskabets fodtøjsindustri skyldes en forringelse af dens eksportresultater.
- (224) I denne henseende bemærkes det, at enhver eventuel forringelse af eksportresultaterne ikke har nogen indvirkning på de fleste af de indikatorer, der analyseres ovenfor, såsom salgsmængde, markedsandele og pristryk, eftersom sådanne faktorer er konstateret på baggrund af salget i Fællesskabet. Produktionstillene blev fremlagt samlet, idet der ikke er mulighed for at foretage en sondring mellem varer beregnet til Fællesskabets marked og markeder uden for Fællesskabet. Eftersom fodtøj fremstilles efter ordre, vil enhver nedgang i salget nødvendigvis give sig udslag i et tilsvarende fald i produktionen, og eftersom langt størstedelen af produktionen er beregnet til salg på Fællesskabets marked, bekræftes den midlertidige konklusion om, at størstedelen af faldet i produktionen skyldes skade forvoldt på Fællesskabets marked.
- (225) I den pågældende periode svarede faldet i salgsmængden på Fællesskabets marked (-34 %) til faldet i produktionen i samme periode (-33 %).

(226) Påstanden blev derfor afvist, og det konkluderes endeligt, at EF-erhvervsgrenens eksportresultater ikke forvoldte nogen væsentlig skade.

2.3. Import fra andre tredjelande

(227) Importen fra tredjelande, inklusive børnefodtøj, udviklede sig som følger:

Markedsandele	2001	2002	2003	2004	Undersøgesperioden	Variation fra 2001 til undersøgelsesperioden (i procentpoint)
Rumænien	5,7 %	7,1 %	7,5 %	7,0 %	6,9 %	+1,2
Indien	3,6 %	4,5 %	4,9 %	5,9 %	5,7 %	+2,1
Indonesien	2,7 %	2,4 %	2,0 %	2,0 %	2,0 %	-0,7
Brasilien	1,2 %	1,4 %	1,7 %	2,2 %	2,5 %	+1,3
Macao	1,2 %	1,7 %	2,2 %	3,2 %	2,4 %	+1,2
Thailand	1,0 %	1,0 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	+0,3
Andre lande	9,0 %	10,7 %	10,9 %	12,5 %	11,5 %	+2,5

Gennemsnitspriser (EUR/par sko)	2001	2002	2003	2004	Undersøgesperioden	Variation fra 2001 til undersøgelsesperioden
Rumænien	13,8	14,6	14,8	15,0	14,9	+8 %
Indien	11,3	11,3	10,3	10,2	10,2	-10 %
Indonesien	11,2	10,4	9,8	8,6	8,7	-23 %
Brasilien	16,8	15,7	13,5	13,0	12,6	-25 %
Macao	12,9	11,5	10,6	10,2	10,5	-18 %
Thailand	14,4	12,9	11,8	11,4	11,2	-22 %
Andre lande	14,8	14,3	13,6	12,4	12,7	-14 %

(228) Det skal bemærkes, at ingen af de berørte lande (i alt mere end 150 forskellige lande) i rækken for andre lande i ovenstående tabel tegnede sig for mere end 2 % af Fællesskabets samlede import i undersøgelsesperioden.

(229) Det kan derfor bekræftes, at ingen af de nævnte lande enkeltvis øgede deres markedsandele i betydelig grad i den pågældende periode, at deres markedsandel i absolutte tal forblev langt under de berørte landes, og de udviklede sig også forskelligt. Priserne skal ses i lyset af ovenstående udvikling i importmængder og lignedes i lyset af, at de faldt mindre end priserne i de berørte lande, men navnlig forblev deres absolutte prisniveau i hele den pågældende periode med én undtagelse i gennemsnit langt højere end prisniveauet for dumpingimporten.

(230) Af ovenstående grunde konkluderes det endeligt, at importen fra andre tredjelande ikke havde nogen væsentlig indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

2.4. Svingninger i valutakurser

- (231) Forskellige eksporterende producenter og importører gentog deres påstande om, at skaden, der var forvoldt på EF-erhvervsgrenen, skyldtes euroens opskrivning i forhold til den amerikanske dollar, hvilket førte til et betydeligt fald i importpriser.
- (232) Det fremkom ingen nye oplysninger, og der henvises derfor til betragtning 220 til 225 i den midlertidige forordning. Det bemærkes også, at selv om man medgiver, at svingninger i valutakurser havde en indvirkning på importpriserne, ville alene omfanget af den pågældende import betyde, at EF-erhvervsgrenen ville lide væsentlig skade.

2.5. Ophævelse af kontingent

- (233) Der er ikke fremkommet nye oplysninger om dette. Det skal imidlertid bemærkes, at i lyset af den stigende import i sidste kvartal af undersøgelsesperioden, kan dette have forstærket dumpingimportens skadevirkninger.

2.6. Klagerne har ikke moderniseret, er stærkt fragmenterede og har høje arbejdskraftomkostninger

- (234) Der er ikke fremkommet nye oplysninger om dette. Det skal også bemærkes, at dumpingmargenerne er forholdsvis høje (dvs. endnu højere end underbudsmargenerne). Den pågældende dumpingeksport konkurrerer med andre ord ikke med EF-erhvervsgrenen med hensyn til naturlige fordele, men på grundlag af en praksis, der indklages i henhold til de internationale handelsregler. Uden dumping ville priserne på den pågældende import have været langt højere, og EF-erhvervsgrenen ville have stået i en langt stærkere konkurrencesituation over for denne import.

2.7. EF-erhvervsgrenens produktionsudflytning

- (235) Forskellige eksporterende producenter og en sammenslutning af importører hævdede, at virkningen af EF-producenternes udflytning på EF-erhvervsgrenens situation ikke var behandlet tilstrækkeligt grundigt i den midlertidige forordning.
- (236) De kritiserede navnlig tallene i betragtning 171 i den midlertidige forordning vedrørende Fællesskabets fodtøjssektor overordnet set, eftersom disse tal indeholder oplysninger vedrørende EF-producenter, der har udflyttet deres produktion. I denne henseende henvises der til ovenstående afsnit, hvor det bekræftes, at betragtning 169 til 173 i den midlertidige forordning kun er af vejledende karakter og dermed ikke juridisk relevant for de endelige konklusioner om skade. Det bekræftes derfor ligeledes, at producenter, der har udflyttet hele deres produktion fra Fællesskabet, ikke er medtaget i definitionen af EF-erhvervsgrenen, og muligheden af, at disse virksomheder har kunnet forårsage skade på EF-erhvervsgrenen, analyseres sammen med virkningerne af import fra andre tredjelande.
- (237) Hvad angår de virksomheder, der har udflyttet dele af deres produktion, dvs. ved også at købe fodtøj fra kilder uden for Fællesskabet, erindres der om, at skadesanalysen udelukkende er foretaget for oplysninger om deres egenproduktion inden for Fællesskabet. Hvorvidt sådanne indkøb har forvoldt dem skade, skal også ses i sammenhæng med analysen af import fra andre tredjelande.

(238) Endelig for virksomheder, der har forøget eller påbegyndt import af dele af fodtøj (f.eks. overdele) til Fællesskabet, kan denne import ikke anses for at have haft negative virkninger på de fleste af skadesindikatorerne som produktion, salg, rentabilitet osv. af de samme årsager som ovenfor. Det er korrekt, som nogle af de interesserede parter har påpeget, at dette kan have ført til faldende beskæftigelse i Fællesskabet, men dette skal også ses som en handling i selvforsvar fra virksomheder, der står over for kraftigt stigende import til dumpingpriser på Fællesskabets marked, og det skyldes snarere forekomsten af dumping end skade, som de har påført sig selv.

3. Konklusion om årsagssammenhæng

(239) De interesserede parters påstande blev derfor afvist, og resultaterne og konklusionerne i den midlertidige forordning bekræftes.

(240) Det konkluderes derfor endeligt, at dumpingimporten med oprindelse i de berørte lande har forårsaget væsentlig skade på EF-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6), og at på grundlag af analysen, hvor der omhyggeligt sondres mellem alle kendte faktors virkning på EF-erhvervsgrenens situation og dumpingimportens skadelige virkning, bekræftes det hermed, at de øvrige faktorer ikke i sig selv ændrer det forhold, at den konstaterede skade må tilskrives dumpingimporten.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(241) Det er blevet undersøgt, om den midlertidige konklusion om, at der af hensyn til Fællesskabets interesser skal gribes ind for at forhindre den skadevoldende dumping, bør ændres i lyset af bemærkningerne og/eller supplerende oplysninger, som de interesserede parter er fremkommet med efter den midlertidige forordning.

1. EF-erhvervsgrenens interesser

(242) Nogle importører og eksporterende producenter anførte, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville være i EF-erhvervsgrenens interesse. Dette er hovedsagelig baseret på påstande om, at klagerens produktion supplerer importen fra de berørte lande, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ville forårsage en omfattende flytning af importen fra de berørte lande til andre tredjelande, og at den skade, der er forvoldt på EF-erhvervsgrenen, ikke skyldes dumping, samt at klagerne har mistet markedsandele gennem mange år angiveligt på grund af andre faktorer end dumping.

(243) Det skal først bemærkes, at det i den midlertidige forordning og ovenstående analyse klart slås fast, at der forekommer dumping, der skader EF-erhvervsgrenen, og at denne skade fra og med 2004 må betegnes som væsentlig på grund af dumpingpraksis fra de berørte landes side. Derfor forventes det i princippet, at fjernelsen af den væsentlige skade, der skyldes dumping, er i EF-erhvervsgrenens interesse.

(244) Påstanden om, at klagerens produktion blot supplerer importen, blev afvist i lyset af ovenstående konklusioner om, at den pågældende vare konkurrerer med det samme produkt, der fremstilles og sælges i Fællesskabet. Det forhold, at EF-erhvervsgrenen har indgivet en klage imod import af den pågældende vare, antyder også, at der er tale om konkurrence mellem produkter fremstillet i Fællesskabet og produkter importeret fra de berørte lande.

- (245) Påstanden om, at der er sket en flytning af importen, er fremført tidligere, og der henvises til betragtning 241 i den midlertidige forordning, hvor det konkluderes, at det forhold, at importører kan gå over til andre leverandørlande, ikke er nogen gyldig grund til ikke at skride ind over for dumping, der forårsager væsentlig skade, og at det under alle omstændigheder er umuligt at forudse, hvor omfattende et sådant skift vil være og heller ikke omstændighederne vedrørende denne import, dvs. om den dumpes eller ej.
- (246) Hvad angår den sidste påstand henvises der til ovenstående analyse af årsagssammenhængen, hvor virkningen af andre faktorer end dumping gennemgås. Det ligger under alle omstændigheder fast, at den faldende produktion hos Fællesskabets fodtøjsbranche og den dermed faldende markedsandel, er blevet fremskyndet som følge af dumpingimporten. Dette må nødvendigvis være tilfældet i en situation med et stabilt forbrug inden for Fællesskabet.
- (247) I mangel af yderligere begrundede bemærkninger bekræftes de midlertidige resultater, og det konkluderes endeligt, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at rejse sig efter virkningerne af den konstaterede skadevoldende dumping.

2. Andre økonomiske operatørers interesser

2.1. Forbrugernes interesser

- (248) I den midlertidige fase er der ikke modtaget bemærkninger fra forbrugerorganisationer efter offentliggørelsen af meddelelsen om indførelse af midlertidige foranstaltninger. Den midlertidige konklusion om, at forbrugerpriserne på læderfodtøj kun vil blive marginalt påvirket af indførelsen af endelige foranstaltninger, blev derfor ikke anfægtet af nogen af de organisationer, der repræsenterer forbrugernes interesser.
- (249) Nogle eksporterende producenter hævdede, at de ikke var enige i konklusionerne vedrørende foranstaltningens begrænsede indvirkning på forbrugerne, og at disse foranstaltninger ville medføre en betydelig stigning i husholdningernes udgifter.
- (250) Importørerne fremførte ligeledes, at forbrugerpriserne ville stige som følge af de endelige foranstaltninger, og at denne prisstigning endda procentuelt kunne være lige så stor som en eventuel værditold. Denne påstand er baseret på en antagelse om, at importører normalt lægger deres avance oven i importprisen, inklusive afgifter, og at de derfor også vil få en avance på bl.a. antidumpingtolden. På den anden side har nogle importører hævdet, at de ikke vil kunne skubbe tolden over på forbrugerne med den begrundelse, at det er forbrugerne, der fastsætter prisniveauet, og at forbrugerne derfor ikke vil købe bestemte sko, hvis de overstiger en givet pris.
- (251) For det første har eksporterende producenter ikke nogen status med hensyn til Fællesskabets interesser under de nuværende bestemmelser. For god ordens skyld er deres argumenter alligevel blevet undersøgt. Det understreges, at disse parter ikke var enige i Kommissionens konklusioner vedrørende foranstaltningernes indvirkning på forbrugerne, men alligevel fremlagde de ikke specifikke data eller oplysninger til støtte for deres påstande. I stedet fremførte de som nævnt ovenfor modstridende udtalelser om, at tolden enten ville blive skubbet videre til forbrugerne (og endda endnu mere på grund af avancer på tolden), eller at det slet ikke ville være muligt at

skubbe virkningerne af tolden over på forbrugerne. Deres påstande blev derfor ikke anset for tilstrækkelig grund til at ændre de midlertidige konklusioner.

- (252) Desuden hævdede nogle eksporterende producenter, at indførelsen af foranstaltninger ville begrænse forbrugernes valgmuligheder i betydelig grad. Dette er baseret på en påstand om, at visse typer af læderfodtøj kun fremstilles i Kina og Vietnam, at antidumpingtold angiveligt ville føre til en beslutning om ikke fremstille visse typer af fodtøj, og at Fællesskabets producenter ikke ville have kapacitet til at forsyne Fællesskabets marked med disse typer.
- (253) Disse påstande om et reduceret udvalg af fodtøj er allerede fremført tidligere og behandles i betragtning 246 i den midlertidige forordning. Desuden er påstanden om at visse typer fodtøj ikke længere vil blive fremstillet, og at Fællesskabets producenter ikke ville have tilstrækkelig kapacitet til at udfylde den påståede mangel, ikke underbygget med objektive oplysninger eller beviser og blev derfor afvist.
- (254) Endelig blev udelukkelsen af børnefodtøj taget op til fornyet overvejelse i lyset af argumenterne fra EF-erhvervsgrenen.
- (255) Selv om de eksporterende producenter og importører generelt hilste denne udelukkelse velkommen, blev der ikke fremlagt yderligere oplysninger eller bekræftelse på, at virkningen af at indføre foranstaltninger over for børnefodtøj ville være anderledes end for voksenfodtøj.
- (256) EF-erhvervsgrenen anfægtede på den anden side udelukkelsen af børnesko fra de midlertidige antidumpingforanstaltninger og henviste til, at der har været en produktion af børnefodtøj i Fællesskabet, og at der er konstateret skadelig dumping for børnefodtøj.
- (257) De endelige konklusioner vedrørende status for børnesko i denne procedure fører til følgende konklusion. For det første har en videre analyse, der har ført frem til de endelige konklusioner, vist, at børnefodtøj bør medtages i definitionen af den pågældende vare, dvs. at alle typer af den pågældende vare bør betragtes som en og samme vare, og at antidumpingforanstaltningerne derfor i princippet skal indføres for alle typer af den pågældende vare. For det andet foretog man en ny vurdering af argumenterne for midlertidigt at udelukke børnesko fra foranstaltningernes dækningsområde under henvisning til Fællesskabets interesser som anført i betragtning 250 til 252 i den midlertidige forordning, dvs. betydeligt hyppigere udskiftning af børnesko og dermed større økonomiske konsekvenser af antidumpingforanstaltningerne på den gennemsnitlige europæiske families økonomi. I denne henseende blev det fastslået, at importpriserne på børnesko ifølge Eurostats statistikker i gennemsnit er betydeligt lavere end importpriserne på voksensko (over 33 %). Derfor vil virkningerne af en værditold på børnesko være forholdsmæssigt lavere. Desuden fører de endelige konklusioner generelt til lavere endelige toldsats end de midlertidige foranstaltninger. Dette fører igen til, at foranstaltningerne har en ringere økonomisk indvirkning. Som allerede beskrevet i betragtning 249 i den midlertidige forordning, anses det desuden for usandsynligt, at forbrugerne kommer til at bære hele byrden af eventuelle foranstaltninger. Ingen af de interesserede parter har fremlagt dokumenterede beviser til støtte for et anderledes synspunkt. I denne forbindelse bemærkes det, at forbrugerorganisationerne slet ikke har fremsat bemærkninger, hvilket tyder på, at foranstaltningernes virkninger - uanset om der er

tale om børne- eller voksenfodtøj - rent faktisk ikke udgør et reelt problem for deres medlemmer. Med udgangspunkt i ovenstående analyse er det klart, at det ikke er begrundet at undtage børnesko fra de endelige foranstaltninger. Dermed findes der ingen endelige beviser for, at forbrugernes interesser er større end EF-erhvervsgrænsens interesser i spørgsmålet om indførelse af endelige foranstaltninger til afskaffelse af væsentlig skade forårsaget af dumping.

- (258) Derfor godtages denne påstand, og det bekræftes hermed, at i lyset af ovenstående vil indførelsen af endelige foranstaltninger over for den pågældende vare, inklusive børnefodtøj, ikke stride mod forbrugernes overordnede interesser.

2.2. Distributørernes/detailhandlernes interesser

- (259) Der erindres om, at der i den midlertidige fase kun indkom et begrænset antal bemærkninger fra distributører/detailhandlende eller organisationer for distributører/detailhandlende: Der indkom en bemærkning fra et konsortium af detailhandlende i en medlemsstat, og der indkom spørgeskemasvar fra tre importører, som også har deres eget distributionsnetværk, inklusive to supermarkedskæder. Kun en af de fire parter fremlagde bemærkninger efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, og ingen andre distributører eller detailhandlende indsendte bemærkninger.
- (260) En sammenslutning af importører, der deltog i undersøgelsen fra starten af proceduren, anfægtede konklusionen om, at der kun var indkommet et begrænset antal bemærkninger, idet denne sammenslutning repræsenterer virksomheder, der også er distributører og detailhandlende ud over deres funktion som importører. Den hævdede ligeledes, at mindst to af dens medlemmer i to forskellige medlemsstater havde indsendt detaljerede oplysninger til Kommissionen.
- (261) Kommissionen anerkender, at denne sammenslutning repræsenterer virksomheder, der undertiden også har deres eget distributionsnet, og konklusionen vedrørende antallet af kommentarer bør præciseres i den henseende. Ikke desto mindre er disse virksomheders primære aktivitet at importere fodtøj. Det centrale er imidlertid, at distributørerne og de detailhandlende ikke har fremlagt præcise og kontrollerbare oplysninger til Kommissionen ud over fra de tre ovennævnte virksomheder, således at der er mulighed for at vurdere deres økonomiske situation, samt hvorvidt de vil blive påvirket økonomisk af eventuelle foranstaltninger. Og det er især på grundlag af sådanne oplysninger, at Kommissionen er i stand til at foretage en detaljeret analyse.
- (262) Hvad angår det påståede samarbejde fra to af medlemmernes side, skal det præciseres, at en af disse ikke fremsendte svar på spørgeskemaet inden for fristerne, hvorfor det ikke kunne bruges.
- (263) I sit bidrag fremlagde sammenslutningen tal og eksempler, der viste konsekvenserne af indførelsen af foranstaltninger på importører, der også driver detailhandel. Disse tal blev imidlertid fremsendt langt efter fristerne for indsendelse af sådanne oplysninger og vedrører tilsyneladende kun en enkelt virksomhed - hvis navn ikke nævnes - som tilsyneladende ikke har medvirket i undersøgelsen. Disse tal, som ikke kunne kontrolleres, kunne derfor ikke tages i betragtning.

- (264) Sammenslutningen hævder endvidere, at importører med detailhandelsaktiviteter som følge af deres økonomiske situation ikke vil være i stand til, ikke en gang delvis, at skubbe prisstigninger over på forbrugerne, og at nogle detailhandlende, navnlig dem, der udelukkende fører produkter fra de berørte lande, ikke ville overleve indførelsen af foranstaltninger.
- (265) Argumentet om, at virksomheder ikke vil være i stand til at skubbe i det mindste en del af omkostningsstigningerne over på forbrugerne er i klar modstrid med påstande fra forskellige parter, herunder kommentarerne fra sammenslutningen af importører, om, at forbrugerpriserne vil stige som følge af indførelsen af antidumpingforanstaltninger. På grundlag af oplysninger indsamlet ved undersøgelsen og som bekræftet af disse modstridende udtalelser, er det meget sandsynligt, at alle følger af foranstaltningerne på importprisen i gennemsnit i det mindste delvis vil blive skubbet over på forbrugerne. Det kan naturligvis ikke udelukkes, at nogle detailhandlende, der udelukkende importerer direkte fra de berørte lande, ville blive påvirket negativt af eventuelle foranstaltninger. Der er indres imidlertid om, at analysen af Fællesskabets interesser foretages på et overordnet grundlag, dvs. baseret på den gennemsnitlige situation for de parter i Fællesskabet, der er berørt af proceduren, og man kan derfor aldrig udelukke, at enkelte parter vil blive påvirket anderledes end flertallet. I denne forbindelse henvises der til betragtning 275 i den midlertidige forordning, hvor det erkendes, at foranstaltningerne kan få negative virkninger på visse importørers økonomiske situation.
- (266) Endelig hævdede sammenslutningen, at Kommissionen har en fejlagtig opfattelse af forskellene mellem detailhandelskanaler. I denne forbindelse hævdede man, at uafhængige detailhandlende ikke blot modtager leverancer fra grossister i Fællesskabet, men undertiden også importerer selv. Man hævdede, at de detailhandlende i Kommissionens stikprøve alle var detailforhandlere af mærkevarer, og at Kommissionens analyse derfor ikke var hensigtsmæssig.
- (267) I mangel af detaljerede oplysninger vedrørende de detailhandlendes og distributørernes økonomiske situation foretog Kommissionen en generel analyse af sektoren. Formålet med denne analyse var blot at identificere de vigtigste distributionskanaler og strukturen for disse distributører og detailhandlende med henblik på at undersøge, hvordan de vil blive påvirket af foranstaltningerne. Det kan ikke udelukkes, at den specifikke situation for de individuelle distributører ikke afspejles præcist i denne generelle analyse. Til oplysning bemærkes det ligeledes, at beskrivelsen og konklusionerne inden for rammerne af undersøgelsen også svarer til konklusionerne af Kommissionens tidligere antidumpingundersøgelse af fodtøj⁸, og der er ingen tegn på, at situationen inden for sektoren for distribution af fodtøj har ændret sig siden da.
- (268) Mere specifikt siges det i den midlertidige forordning i betragtning 260, at uafhængige detailhandlende normalt får deres leverancer fra grossister i Fællesskabet. På grundlag heraf udelukkes det således ikke, at disse detailhandlende også har andre leverandører. Hvad angår påstanden om detailhandlende af mærkevarer har Kommissionen ikke anvendt en stikprøve, men har i stedet analyseret alle de oplysninger, der blev stillet til rådighed af de samarbejdsvillige parter. I den henseende skal det bemærkes, at der i den midlertidige forordning henvises til manglende samarbejdsvilje fra

⁸ EFT L 60 af 28.2.1998, betragtning 124 til 134.

detailhandelskæder med mærkevarer, dvs. detailhandelskæder med et varemærke, hvilket er noget andet en detailforhandler af mærkevarefodtøj, hvoraf en rent faktisk var samarbejdsvillig.

- (269) Der blev ikke fremført yderligere påstande, der kan ændre konklusionerne i den midlertidige forordning. Konklusionen om, at virkningerne af de endelige foranstaltninger på importører og distributører sandsynligvis vil være begrænset som beskrevet i betragtning 264 i den midlertidige forordning, bekræftes hermed.

2.3. Ikke-forretningsmæssigt forbundne EF-importørers interesser

- (270) Bemærkningerne fra de forskellige interesserede parter er blevet analyseret omhyggeligt i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret, og behandles nedenfor.

- (271) Nogle importører hævdede, at i lyset af deres fortjenstmargen, som er mindre end niveauet af antidumpingtolden, ville de være ude af stand til at overleve antidumpingtolden, medmindre de kan dele denne supplerende byrde med grossister og detailhandlere. Man hævdede endvidere, at dette ikke ville være muligt, fordi grossister og detailhandlere ikke ville acceptere prisstigninger, men snarere skifte til leverandører, der kan levere uden antidumpingtold.

- (272) Det forhold, at fortjenstmargenen er lavere end antidumpingtolden er ikke relevant. Mens niveauet af antidumpingforanstaltningerne udtrykkes som en procentdel af importprisen, udtrykkes fortjenstmargenen som en procentdel af omsætningen, dvs. salgsprisen. I lyset af de betydelige avancer, der pålægges mellem indkøb og videresalg, er det klart, at de to procentsatser ganske enkelt ikke kan sammenlignes. Med hensyn til påstanden om, at grossister og detailhandlere ikke vil acceptere nogen prisforhøjelser, understreges det igen, at dette strider mod påstanden fra mange importører om, at hele prisstigningen vil blive skubbet over på forbrugerne, dermed også distributørerne, og den kan derfor ikke godtages. Under alle omstændigheder er det korrekt, at grossister og detailhandlere kan skifte til leverandører, der kan levere uden antidumpingtold, inklusive EF-erhvervsgrenen, der således vil få gavn af foranstaltningerne.

- (273) En sammenslutning af importører anfægtede Kommissionens beskrivelse af de to kategorier af importører og hævdede, at det ikke afspejler situationen på markedet, og at det er produktmikset og salgskanalerne, der er relevante for sondringen mellem importørerne. Det hævdes endvidere, at det er nettomargenen og ikke avancen, der er relevant ved vurderingen af foranstaltningernes indvirkning.

- (274) I den henseende skal det bemærkes, at der ikke foregik nogen stikprøveudtagning, at importørernes samarbejdsvilje var betydelig, og at Kommissionen derfor var i stand til at udlede sin konklusion på et meget detaljeret og faktisk grundlag.

- (275) Det erkendes, at produktmikset og salgskanalerne rent faktisk er relevante for kategoriseringen af importørerne. I den henseende blev der også taget behørigt hensyn til disse oplysninger ved analysen. Rent faktisk skelnede Kommissionen mellem virksomheder, der var aktive i højprissegmentet og importører, der var aktive i lavprissegmentet, og konstaterede rent faktisk, at disse to kategorier af importører har forskellige produktmikset og salgskanaler.

- (276) Desuden var ingen af bemærkningerne fra sammenslutningen af importører af en sådan karakter, at det ændrer konklusionerne om, at en værditold vil have en begrænset indvirkning på importører i højprissegmentet sammenlignet med den langt højere salgspris (og dermed overskud), og at værditolden for lavprissegmentet blot ville resultere i en begrænset absolut prisstigning, og at de i lyset af deres gennemsnitlige fortjenstmargen ikke vil blive påvirket af foranstaltningerne i væsentlig grad.
- (277) Konklusionerne i betragtning 265 til 275 i den midlertidige forordning bekræftes hermed. Det bekræftes derfor endeligt, at indførelsen af foranstaltninger sandsynligvis ikke vil have nogen betydelig negativ indvirkning på situationen for importører i Fællesskabet i almindelighed, men også at indførelsen af foranstaltninger ikke desto mindre kan have nogle negative virkninger for visse individuelle importørers økonomiske situation. Samlet set ventes disse negative virkninger imidlertid ikke at have nogen betydelig indvirkning på importørernes samlede økonomiske situation.

2.4. Andre betragtninger

- (278) Der er også blevet anført, at foranstaltningerne ikke var i Fællesskabets interesse, fordi Vietnam er et udviklingsland, der har brug for at kunne eksportere sko, fordi told på import fra Kina kan bringe det gode økonomiske forhold til dette land med et potentielt stort marked i fare, og fordi arbejdstagere i Vietnam og Kina kunne lide skade af sådanne foranstaltninger.
- (279) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21, stk. 1, og i overensstemmelse med den normale praksis i institutionerne, siden den nuværende grundforordning trådte i kraft, indgår denne type af argumenter ikke i Fællesskabets interesseanalyse. Fællesskabets interesseanalyse er en økonomisk analyse, hvor der fokuseres på de økonomiske konsekvenser ved at indføre/ikke at indføre antidumpingforanstaltninger over for erhvervsdrivende inden for Fællesskabet. Det er ikke et værktøj, hvorved antidumpingundersøgelser kan udnyttes til generelle politiske overvejelser vedrørende udenrigspolitik, udviklingspolitik osv. Dette bekræftes ligeledes af listen over de parter, der har en status i henhold til grundforordningens artikel 21. Selv om listen ikke er udtømmende (i nogle undersøgelser har leverandørerne af råmaterialer til den pågældende vare også fremsat bemærkninger, og disse bemærkninger er også taget i betragtning), fremgår det klart af oplysningerne fra de nævnte typer af parter, at denne undersøgelse kun vedrører de økonomiske virkninger på parter inden for Fællesskabet. Samtidig er undersøgelsen af Fællesskabets interesser ikke en costbenefitanalyse i egentlig forstand. Selv om der er tale om forskellige interesser, vejes de ikke op mod hinanden i en matematisk ligning, ikke mindst på grund af indlysende metodemæssige vanskeligheder ved at kvantificere de enkelte faktorer med en rimelig sikkerhedsmargen inden for den til rådighed værende tid, og fordi der ikke kun findes én anerkendt model for en costbenefitanalyse. Dette er også grunden til, at man i grundforordningens artikel 21, stk. 1), anfører, at man skal være særligt opmærksom på behovet for at genskabe en situation med effektiv konkurrence, og at der er mulighed for ikke at indføre foranstaltninger på grundlag af de fremlagte oplysninger, når man entydigt kan konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre sådanne foranstaltninger. I lovgivningen accepterer man med andre ord, at antidumpingforanstaltninger kan have visse negative virkninger på parter, der typisk ikke er tilhængere af sådanne foranstaltninger. Foranstaltningerne vil kun blive anset

for ikke at være i Fællesskabets interesse, hvis de har uforholdsmæssige virkninger for ovennævnte parter.

- (280) Ved begyndelsen af undersøgelsen og ligeledes i den midlertidige fase opfordrede Kommissionen alle parter til at indsende oplysninger om de positive virkninger ved at træffe/ikke træffe foranstaltninger over for dem. Som forklaret i detaljer i den midlertidige fase, men også i denne forordning, er der ikke indkommet oplysninger, der peger i retning af sådanne uforholdsmæssige virkninger. Der findes intet i dokumentationen, der på nogen måde kan bekræfte påstanden om, at de økonomiske virkninger af tolden betyder, at hver euro, som de europæiske producenter måtte tjene som resultat af tolden, ligeledes vil betyde et tab på 8 EUR for forbrugerne og brugererhvervsgræne, som en medlemsstat hævdede.
- (281) Hvad angår argumentet om indførelse af foranstaltninger over for udviklingslandene, er det Fællesskabets faste praksis i påkommende tilfælde at indføre sådanne foranstaltninger uden hensyn til, om der er tale om udviklingslande eller udviklede lande. Hvad angår argumentet om, at antidumpingforanstaltninger kan skade de gode økonomiske forbindelser med Kina, skal man betænke, at hvis dette argument føres ud i sin yderste logiske konsekvens, ville Fællesskabets antidumpingforanstaltninger afhænge af, hvorvidt det pågældende tredjeland truer med negative følger, hvis Fællesskabet indfører foranstaltninger. Desuden vil en sådan fremgangsmåde være en opfordring til tredjelandet om at nævne muligheder for sådanne negative følger. Endelig er begge betragtninger ikke forenelige med princippet om et regelbaseret instrument og en quasi-juridisk undersøgelse.
- (282) Det blev ligeledes anført, at en medlemsstat var afhængig af fodtøjsimport. Der er imidlertid intet i sagen, der antyder, at denne import kun kan hentes fra de to berørte lande. Der findes adskillige kilder inden for Fællesskabet og i ikke-pågældende tredjelandslande. Importen kan også fortsat foregå fra Kina og Vietnam, og virkningen af tolden vil ikke lukke markedet.
- (283) Sammenfattende kan hverken gældende lovgivning eller undersøgelsesresultaterne begrunde, at man ikke gennemfører antidumpingforanstaltninger ud fra nogen af de begrundelser, der nævnes i begyndelsen af dette afsnit.

3. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

- (284) Ved ovenstående analyse er der taget hensyn til bemærkningerne fra de forskellige interesserede parter, og de behandles i de tilfælde, hvor dette er påkrævet. De ændrede imidlertid ikke konklusionerne fra den midlertidige fase.
- (285) Det bekræftes derfor endeligt, at:
- det er i EF-erhvervsgrænsens interesse, at der indføres foranstaltninger, da disse som et minimum forventes at begrænse den omfattende dumpingimport, der har vist sig at have en meget negativ indvirkning på EF-erhvervsgrænsens økonomiske situation
 - forbrugerne ikke, eller kun marginalt, vil blive berørt af antidumpingforanstaltningerne

- distributører og detailforhandlere vil måske opleve en stigning i deres købspris for den pågældende vare, men i betragtning af deres overordnede omkostninger og generelle situation vil de formentlig ikke blive væsentligt berørt af foranstaltningerne
 - importørerne vil i det store og hele være i stand til at takle indførelsen af foranstaltninger, selv om nogle, alt efter hvilken specifik situation de befinder sig i, dog kan komme ud for visse negative virkninger, navnlig hvis de udelukkende får deres fodtøjsleverancer fra de berørte lande
 - selv om der skulle tages hensyn til andre interesser, er disse ikke af en sådan karakter, at de kan tilsidesætte interessen for at indføre antidumpingforanstaltninger.
- (286) Derfor vurderes det alt i alt, at indførelsen af foranstaltninger med henblik på at afhjælpe skadevoldende dumping vil give EF-erhvervsgrenen mulighed for at opretholde sine aktiviteter og sætte en stopper for de mange fabrikslukninger og tab af arbejdspladser, den har været vidne til i de senere år, og at de negative virkninger, foranstaltningerne kan medføre for visse andre erhvervsdrivende i Fællesskabet, ikke er uforholdsmæssigt store i forhold til de positive virkninger for EF-erhvervsgrenen.

H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (287) I lyset af konklusionerne vedrørende dumping, den forvoldte skade og Fællesskabets interesser bør der indføres endelige foranstaltninger mod importen af den pågældende vare fra Kina og Vietnam.

1. Skadestærskel

- (288) De midlertidige antidumpingforanstaltninger bør være af tilstrækkeligt omfang til at afhjælpe den væsentlige skade, som dumpingimporten har forvoldt EF-erhvervsgrenen, uden at overstige de konstaterede dumpingmargener. Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den væsentlig skadevoldende dumping, fandtes det, at enhver foranstaltning bør gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde dens omkostninger og opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kan forventes under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport under hensyntagen til eksistensen af en kontingentordning for import fra Kina frem til udgangen af 2004.

1.1. Underbud

- (289) I den midlertidige fase fandtes det, at en fortjenstmargen på 2 % af omsætningen kunne anses for et passende niveau, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente at opnå, hvis der ikke forekom skadevoldende dumping, med den begrundelse, at dette svarer til den højeste fortjenstmargen opnået af EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden. Dette blev imidlertid anfægtet på det kraftigste af EF-erhvervsgrenen med den begrundelse, at den økonomiske situation for EF-erhvervsgrenen i hele den pågældende periode ikke afspejlede det fortjenstniveau, som den ville kunne opnå, hvis der ikke forekom væsentlig skadevoldende dumping, fordi priserne allerede var trykket, da erhvervsgrenen nåede dette fortjenstniveau, og med dette fortjenstniveau kunne erhvervsgrenen ikke foretage de nødvendige investeringer til at forblive

konkurrencedygtig. Endelig hævdede EF-erhvervsgrenen, at de anførte 2 % var langt under importørernes fortjenstmargen, og at en fortjenstmargen på 10 % skulle være et absolut minimum.

- (290) Denne påstand blev undersøgt nøje, og spørgsmålet om fastsættelse af den anvendte fortjenstmargen til brug ved skadesberegningen blev undersøgt på ny.
- (291) For det første skal det bemærkes, at importørernes fortjenstmargen ikke er et korrekt benchmark på grund af disse erhvervsdrivendes forskellige karakter, og den kan derfor ikke benyttes som reference.
- (292) For det andet med hensyn til en med rimelighed opnåelig fortjenstmargen indkom der efter offentliggørelsen dokumenterede bemærkninger fra EF-erhvervsgrenen om, at en fortjenstmargen på ikke kun 2 %, men på 6 % af omsætningen skulle anses for et passende niveau, som EF-erhvervsgrenen kan forventes at opnå, hvis der ikke var tale om væsentlig skadelig dumping. I den henseende fremlagde EF-erhvervsgrenen dokumentation for, at den rent faktisk opnår sådanne højere margener på fodtøj, der ikke er udsat for væsentlig skadevoldende dumping. Derfor blev den anvendte fortjenstmargen taget op til fornyet overvejelse og ændret til 6 % af omsætningen.
- (293) Nogle af de interesserede parter hævdede, at det er fast praksis hos Kommissionen kun at beregne en skadesmargen, når EF-erhvervsgrenen har lidt tab, idet skadens omfang ellers burde være begrænset til underbuddet. Denne påstand blev imidlertid afvist, fordi skadesmargenen fastsættes regelmæssigt i forbindelse med anvendelsen af reglen om lavest mulige told, mens underbudsmargenen fastsættes i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 3. I den forbindelse er skadesmargenen relevant, hvis dumpingimporten har trykket priserne, og dette kan være tilfældet, selv om erhvervsgrenen fortsat er rentabel.
- (294) Som i forbindelse med underbudsmargenen indkom der forskellige bemærkninger om beregningen af skadesmargenen. Disse påstande blev analyseret grundigt, og når der blev identificeret administrative fejl, eller bestemte justeringer kunne underbygges med faktuelle oplysninger, har man foretaget de nødvendige ændringer af beregningerne.
- (295) De nødvendige prisforhøjelser blev så fastlagt på grundlag af en sammenligning med samme handelsvolumen af den vejede gennemsnitlige importpris, som var fastsat til beregningen af prisunderbuddet, med den ikke-skadevoldende pris på produkter, der sælges af EF-erhvervsgrenen på Fællesskabets marked. Den ikke-skadevoldende pris er opnået ved at justere salgsprisen for de enkelte virksomheder, der udgør EF-erhvervsgrenen, til omsætningsnulpunktet og ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen til. Eventuelle forskelle som følge af denne sammenligning blev så udtrykt som en procentdel af den samlede cif-importværdi. Dette resulterede i underbudsmargener på henholdsvis 23 % og 29,5 % for Kina og Vietnam.

1.2. Særlige karakteristika ved nærværende procedure

- (296) Men som nævnt ovenfor er nærværende procedure kendetegnet ved distinkte og exceptionelle træk, som skal afspejles korrekt i antidumpingforanstaltningerne. I denne henseende er det navnlig vigtigt at erindre om, at frem til januar 2005 var en betydelig del af den pågældende vare omfattet af kvantitative restriktioner.

- (297) Denne baggrund nødvendiggør en nærmere undersøgelse af det passende niveau for de endelige antidumpingforanstaltninger for at tage højde for de særlige karakteristika ved denne sag. Derfor måtte man overveje en mere raffineret metode vedrørende de endelige foranstaltninger, navnlig med hensyn til de virkninger, som de importerede mængder gennem den pågældende periode havde på EF-erhvervsgrenens situation.
- (298) I denne henseende havde kontingentet for import fra Kina en dæmpende virkning og forhindrede således, at der blev forvoldt væsentlig skade på EF-erhvervsgrenen sammenlignet med situationen i undersøgelsesperioden. Dette fremgår klart af analyserne af skade og årsagssammenhæng, navnlig i betragtning 187 ff. og 216 ff. I den foreliggende sag kan man navnlig iagttage, at stigningen i dumpingimportens omfang havde en særligt afgørende skadevirkning på EF-erhvervsgrenen efter kontingentets bortfald. De økonomiske indikatorer vedrørende EF-erhvervsgrenens situation forværredes navnlig i første kvartal af 2005, selv om der allerede kan konstateres tydelige tegn på væsentlige skader i de tre sidste kvartaler af 2004, som udgør resten af undersøgelsesperioden.
- (299) I overensstemmelse med reglen om lavest mulige told som angivet i grundforordningens artikel 9, stk. 4), var man som følge af de særlige karakteristika ved den foreliggende sag og navnlig eksistensen af et kontingent frem til udgangen af 2004 således særligt opmærksom på det kvantitative element af skadevoldende dumping. Kun import over en vis mængdemæssig tærskel forud for kontingentets bortfald anses for at kunne forårsage væsentlig skade, således at skadestærsklen, som er fastsat på grundlag af resultaterne af undersøgelsesperioden, skal afspejle det forhold, at bestemte importmængder ikke har forårsaget en sådan væsentlig skade.
- (300) Derfor måtte ikke væsentligt skadevoldende importmængder afspejles korrekt i niveauet af skadestærsklerne.
- (301) I denne henseende blev værdien af den samlede importmængde for 2003 fra de berørte lande på grundlag af data fra Eurostat anset for endnu ikke at være væsentlig skadevoldende, og den udgjorde grundlaget for en forholdsmæssig tilpasning af ovennævnte skadestærskler. I næste trin blev værdien af dette ikke væsentligt skadevoldende beløb tildelt Kina og Vietnam på grundlag af det komparative importforhold for den pågældende vare fra de berørte lande i undersøgelsesperioden. I næste trin blev disse ikke væsentligt skadevoldende beløb sat i forhold til 2005-importen for det pågældende land, idet dette var det første og seneste hele år, der ikke var berørt af kvantitative restriktioner på den pågældende vare. Endelig blev toldniveauet for undersøgelsesperioden nedsat med disse forholdstal. Dette resulterede i skadestærskler på henholdsvis 16,5 % og 10 % for Kina og Vietnam.
- (302) Ved hjælp af samme metode forblev skadestærsklen for Golden Step et godt stykke over den fastsatte dumpingmargen på 9,7 % for denne virksomhed, således at det i dette tilfælde er i overensstemmelse med reglen om lavere afgift, idet dumpingmargenen som angivet i grundforordningens artikel 9, stk. 4, skal være bestemmende for toldniveauet.
- (303) Efter den endelige offentliggørelse af supplerende oplysninger kommenterede adskillige interesserede parter overfor beskrevne handlingsforløb. Nogle interesserede parter udtrykte en præference for et system med udskudt told, som ville have betydet,

at en vis årlig importmængde ville være faldet uden for foranstaltningernes dækningsområde.

- (304) Det skal imidlertid bemærkes, at det af administrative og juridiske årsager blev anset for uhensigtsmæssig at anvende en sådan ordning med udskudt told.
- (305) Andre fremførte det synspunkt, at denne sag ikke kunne begrunde en afvigelse fra den normale værdibaserede metode, som kun er baseret på dumping- og underbudsmargener.
- (306) Der erindres om, at det som angivet ovenfor især er det forhold, at den pågældende vare med oprindelse i Kina var omfattet af et kontingent frem til 2004, der nødvendiggjorde anvendelsen en særlig metode i denne sag for at kunne tage hensyn til ikke væsentligt skadevoldende import på korrekt vis. Derfor måtte denne påstand også afvises.
- (307) Andre interesserede parter, navnlig fra både Kina og Vietnam, stillede spørgsmålstejn ved den anvendte metode til identificering og tildeling af den ikke væsentligt skadevoldende værdi. For det første fremførte man, at grundforordningen generelt ikke giver mulighed for at anvende en sådan metode. For det andet hævdede man, at en justering af underbudsmargenerne baseret på den ikke væsentligt skadevoldende værdi ville være uhensigtsmæssig, fordi den ikke væsentligt skadevoldende værdi angiveligt er et mængdebaseret element, mens underbudsmargenerne er resultatet af prissammenligninger, dvs. kun værdibaserede. For det tredje blev det anført, at de økonomiske virkninger af den ikke skadevoldende værdi ikke skulle have været vurderet på grundlag af importen i 2005, men i stedet på grundlag af undersøgelsesperioden.
- (308) Som svar på disse påstande erindres der om, at grundforordningen ikke indeholder nogen særlig metode til fastsættelse af skadestærsklerne. Derfor findes der ingen juridiske bestemmelser, der begrænser analysen til fastsættelse af underbudsmargener. De juridiske rammer giver derimod mulighed for at anvende en beregning af skadestærsklerne, der er tilpasset de særlige karakteristika ved de enkelte sager, hvis dette er begrundet i omstændighederne.
- (309) For det andet erindres der om, at oplysningerne om ikke væsentligt skadevoldende værdi er værdibaserede, eftersom de udledes af importværdien for 2003. Dermed kan sådanne oplysninger helt klart bruges til at justere underbudsmargenerne. Et mængdemæssigt element blev kun anvendt i forbindelse med tildelingen af den ikke væsentligt skadevoldende værdi til Kina og Vietnam ved at anvende det pågældende mængdemæssige forhold i undersøgelsesperioden. Begrundelsen for denne tildeling var et ønske om at (i) afspejle situationen i undersøgelsesperioden korrekt og (ii) at udjævne forvriddinger, der skyldes forskelle i de gennemsnitlige enhedsværdier for import fra Kina og Vietnam. Endelig fandt man det med hensyn til den økonomiske konsekvensvurdering af de tildelte ikke væsentligt skadevoldende værdier nødvendigt at henvise til den seneste helårlige periode, hvor importen ikke var omfattet af en kontingentordning, dvs. 2005, fordi selve begrundelsen for at anvende justeringen af den ikke væsentligt skadevoldende værdi var, at man ønskede at tage hensyn til særlige karakteristika ved kontingentet i den pågældende periode. Selv om man erkender, at man normalt ikke bør tage hensyn til oplysninger, der ligger efter

undersøgelsesperioden, giver grundforordningens artikel 6, stk. 1, mulighed for undtagelser som i det foreliggende tilfælde.

- (310) Det bemærkes endvidere, at man ikke kunne se bort fra Vietnam i forbindelse med justeringen, fordi den kinesiske kontingentordning indirekte havde en indvirkning på import med oprindelse i Vietnam og overordnet medførte, at importen fra de berørte lande frem til 2003 ikke blev anset for at forvolde væsentlig skade.
- (311) Nogle interesserede parter anførte, at denne fremgangsmåde ville være udtryk for forskelsbehandling af kinesiske eksportører. I denne henseende blev der udtrykt bekymring for resultatet af metoden, dvs. at trods en højere underbudsmargen for Vietnam (29,5 %) sammenlignet med Kina (23 %) medfører denne metode en generelt lavere skadestærskel for Vietnam (10 %) sammenlignet med Kina (16,5 %).
- (312) Men i metoden tages der kun højde for de forskellige importtendenser fra Kina og Vietnam til EF. Den vietnamesiske importandel af den pågældende vare i den pågældende periode var højere. Dermed var dens andel af den ikke væsentligt skadevoldende import ligeledes større. Men dette medfører uvægerligt, at denne justeringsmetode har en større indvirkning på den vietnamesiske underbudsmargen. Eftersom metoden kun afspejler faktuelle forskelle korrekt, er den ikke ubegrundet diskriminerende.
- (313) Adskillige interesserede parter fremførte efterhånden, at fristen for indgivelse af bemærkninger til den supplerende endelige offentliggørelse var kort og ikke i overensstemmelse med grundforordningens artikel 20, stk. 5.
- (314) I denne henseende gøres der opmærksom på, at (i) der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter, og (ii) eftersom den supplerende endelige offentliggørelse kun vedrørte et specifikt og begrænset aspekt af sagen, ansås det for nødvendigt i henhold til grundforordningens bestemmelser at fastsætte en frist på fem dage i stedet for den sædvanlige frist for offentliggørelse på 10 dage. Men i denne sammenhæng bemærkes det endvidere, at når der indkom en begrundet anmodning om fristforlængelse fra de interesserede parter, blev denne indrømmet.

2. Forpligtelser

- (315) Nogle parter, både eksporterende producenter og importører, fremsatte anmodninger om prisforpligtelser. I sådanne tilfælde ville en forpligtelse have forpligtet de pågældende eksporterende producenter til ikke at sælge under et prisniveau, der ville have fjernet skadevoldende dumping.
- (316) For importørernes vedkommende blev disse anmodninger anset for irrelevante, eftersom dumping skyldes eksportørerne, hvilket betyder, at eksportøren er ansvarlig og er i stand til at afskaffe en sådan dumping ved en korrekt prisfastsættelse.
- (317) For de eksporterende producenters vedkommende måtte anmodningerne afvises, fordi de blev fremsat af parter, der ikke fik indrømmet markedsøkonomisk behandling. For et produkt som sko, der konstant ændrer sig på grund af moden, ville det være praktisk umuligt at fastsætte et ikke-diskriminerende prisniveau, der ligeledes fjerner skadevoldende dumping for et stort antal helt forskellige modeller.

- (318) Efter offentliggørelse af det endelige dokument fremsatte en eksporterende producent fra Vietnam en anmodning om prisforpligtelse. Anmodningen måtte imidlertid afvises af ovenstående grunde.
- (319) Andre parter foretrak en generel minimumspris eller en minimumspris kombineret med en værditold, dvs. at tolden kun skulle gælde import under en bestemt minimumspris. Denne præference blev gentaget af de kinesiske myndigheder og adskillige andre interesserede parter efter den supplerende endelige offentliggørelse af foranstaltningernes form.
- (320) Sådanne forslag måtte afvises, idet en kombineret told ville have medført en uforholdsmæssig byrde på billige sko i modsætning til dyrere sko. Det ville have været praktisk umuligt at identificere passende priskategorier for et så forskelligartet produkt som det undersøgte, til at man kunne undgå en sådan uforholdsmæssig byrde. Desuden har de hidtidige erfaringer vist, at en told baseret på minimumspris er vanskelig at kontrollere og let kan omgås. Derfor blev en løsning med minimumspriser anset for upraktisk og utilstrækkelig.
- (321) Et antal importører og vietnamesiske eksporterende producenter uden for stikprøven hævdede, at man ved de foreslåede foranstaltninger ikke tager hensyn til Vietnams status som udviklingsland. I denne henseende skal det bemærkes, at formålet med foranstaltningerne er at afhjælpe uretfærdig, skadevoldende dumping på en objektiv måde. Den økonomiske eller udviklingsmæssige status for et land, der er omfattet af en bestemt procedure, indgår ikke i overvejelserne i henhold til grundforordningens artikel 2 og 3 som et relevant aspekt ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger dumping og skade. Justeringer som følge af andre faktorer, der ikke anføres i grundforordningen, kan kun ske, hvis det påvises, at de påvirker prisernes sammenlignelighed. Eftersom de interesserede parter ikke har dokumenteret dette, måtte ovenstående argument om Vietnams status som udviklingsland afvises.

3. Endelig told

- (322) På baggrund af ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, indføres endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af varer med oprindelse i Kina og Vietnam svarende til enten dumpingmargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told som præciseret i ovenstående metode. Med hensyn til de landsdækkende toldsatser bestemmes loftet for antidumpingtolden af skadestærsklerne.
- (323) For Golden Steps vedkommende fastsættes toldsatsen imidlertid på grundlag af dumpingmargenen, som er lavere end niveauet af skadestærsklen.
- (324) På grundlag af ovenstående fastsættes niveauet for den endelige told som følger:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold
Kina	Golden Step	9,7 %
	Alle andre virksomheder	16,5 %
Vietnam	Alle virksomheder	10 %

- (325) Med henblik på at minimere risikoen for falske indberetninger eller omgåelse af foranstaltningerne vil et forstærket administrativt importovervågningssystem på grundlag af artikel 308 d) i Kommissionens forordning (EØF) 2454/93⁹ give mulighed for hurtigere at få oplysninger om relevante importtendenser. Hvis der findes beviser for, at disse importtendenser ændrer sig i betydelig grad, vil dette hurtigst muligt blive undersøgt af Kommissionen. I denne forbindelse præciseres det, at overvågningen af STAF nu vil omfatte fodtøj af denne type over og under en værdimæssig grænse på 7,5 EUR i stedet for den oprindelige grænse på 9 EUR -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på import af fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder, undtagen sportsfodtøj, fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj og fodtøj med beskyttelseståkappe, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og henhørende under KN-kode: 6403 20 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00¹⁰ (TARIC-kode 6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80).

2. I denne forordning forstås ved:

"sportsfodtøj": fodtøj i henhold til definitionen i underpositionsbestemmelse 1 til kapitel 64 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005¹¹

"fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi": fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 7,5 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtestøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt

⁹ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2286/2003 (EUT L 343 af 31.12.2003, s. 1).

¹⁰ Som defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 286 af 28.10.2005, s. 1). Hvilke varer der er omfattet, bestemmes ved at kombinere varebeskrivelsen i artikel 1, stk. 1, med varebeskrivelsen for de tilsvarende KN-koder set under ét.

¹¹ EUT L 286 af 28.10.2005, s. 1.

beregnete til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske karakteristika som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde og henhørende under KN-kode ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98

"fodtøj med beskyttelseståkappe": fodtøj med indbygget beskyttelseståkappe og en modstandsdygtighed over for stød på mindst 100 joule¹² og henhørende under KN-kode: ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00

"hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj": fodtøj henhørende under KN-kode ex 6405 10 10.

3. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet for de i stk. 1 anførte varer og fremstillet af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold	Suppl. TARIC-kode
Kina	Golden Step	9,7 %	A775
	Alle andre virksomheder	16,5 %	A999
Vietnam	Alle virksomheder	10 %	-

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De opkrævede beløb i form af midlertidig antidumpingtold i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006 af 27. marts 2006 opkræves endeligt med den sats, der indføres endeligt ved nærværende forordning. Opkrævede beløb, der overstiger den endelige sats for antidumpingtolden, tilbagebetales.

Artikel 3

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

¹² Modstandsdygtigheden over for stød måles efter den europæiske standard EN345 eller EN346.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand